

BELGIE - BELGIQUE

P.B.

GENT X

3/2032

MiNa-Raad

Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen

Jaarverslag 2004

2005/I

Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen

JAARVERSLAG 2004

FOTO © IGNACE DECANQ

Kliniekstraat 25, 4de verdieping
B-1070 Brussel

t. 02/558 01 30 • f. 02/558 01 31
info@minaraad.be - www.minaraad.be

Art. 4, § 5 van het decreet van 29 april 1991 tot instelling van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen
schrijft voor dat de MiNa-Raad een jaarverslag moet opmaken.

Dit moet de Raad voorleggen aan de Vlaamse Regering en
het Vlaams Parlement. Het huishoudelijk reglement van de Raad bepaalt
dat het Bureau het ontwerpverslag hoort op te maken.

INHOUDSTAFEL

Woord vooraf	5
1. De Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen	7
1.1 Taakstelling	7
1.2 Samenstelling	8
1.3 Werking	10
2. Adviezen 2004	13
2.1 Strategisch beleid inzake milieu en duurzame ontwikkeling	13
2.2 Instrumenten	17
2.3 Milieuhygiëne & energie	21
2.4 Open ruimte	27
2.5 Ruimtelijke ordening & mobiliteit	30
2.6 Participatie & lokale besturen	30
3. Processen 2004	33
4. Financieel beheer 2004	41
5. Bijlagen	43
5.1 Oprichtingsdecreet	43
5.2 Huishoudelijk reglement	48
5.3 Samenstelling secretariaat 2004	58
5.4 Aanwezigheden Raadszittingen 2004	59
5.5 Overzicht adviezen 2004	66

HUBERT DAVID

FOTO © IGNACE DECANCO

Woord vooraf

Geachte lezer

2004 was een jaar met verschillende gezichten. De eerste helft van het jaar ontving de Raad heel wat adviesvragen, tijdens het tweede semester daalde dit sterk als gevolg van de inrijperiode van de nieuwe Vlaamse Regering.

De MiNa-Raad werd de eerste vier maanden nauw betrokken bij de BBB-hervormingen en meer bepaald bij het ontwerpen van het decreet over de toekomstige strategische milieuvadviseraad van Vlaanderen. Op 22 april 2004 keurde het Vlaams Parlement het decreet op de strategische adviesraden goed. Om het nieuwe decreet in praktijk te brengen is het echter wachten op een uitvoeringsbesluit. De vertraging van het BBB-proces speelt ook hier een rol.

Op 13 juni 2004 trok Vlaanderen naar de stembus. Een nieuwe Vlaamse Regering werd een maand later samengesteld. Dit had gevolgen voor de MiNa-Raad. Jan Verheke, sinds het prille begin waarnemend directeur van het secretariaat van de Raad, werd gedetacheerd als raadgever voor bos en natuur naar het kabinet van Vlaams minister Peeters. Na de gepaste procedure werd begin november een opvolger aangeduid: Luc Goeteyn. De verkiezingen hadden nog andere personeelsgevolgen: de gedetacheerde medewerkers van kabinetten namen hun vroegere functie binnen het secretariaat terug op.

Het aantal adviesvragen daalde na de regeringswissel drastisch. Een vrij logische evolutie gezien de inwerkperiode van de nieuwe ministers en hun kabinetten. Niettemin zette de Raad zijn werking verder door heel wat adviezen op eigen initiatief uit te werken.

In dezelfde periode verbeterden de contacten tussen de partners van de MiNa-Raad en deze van de SERV. Het resulteerde uiteindelijk in het uitbrengen van gezamenlijke adviezen, onder meer over het herzien van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) en over de ontwikkeling van een Vlaamse Strategie Duurzame Ontwikkeling. Het was de eerste maal in het bestaan van de twee adviesraden dat een dergelijke samenwerking met elkaar mogelijk was. De trend wordt alvast doorgetrokken in 2005.

Niet alleen het secretariaat kende verschuivingen, ook enkele Raadsleden werden vervangen. De voornaamste was voorzitter, em. prof. dr. Rudi Baron Verheyen. Na negen jaar voorzitterschap verliet hij eind 2004 de MiNa-Raad. Op 16 december 2004 nam ik, ondervoorzitter sinds het begin van de MiNa-Raad, de fakkel over. Monique Sys werd de nieuwe ondervoorzitter. Het wordt onze taak de huidige Raad verder te begeleiden tijdens de overgangsfase naar een nieuwe strategische milieuvadviseraad.

De Raad besloot in 2004 ook internationaal een stap vooruit te zetten door de huisvesting van de Europese koepelorganisatie EEAC in de gebouwen van de MiNa-Raad goed te keuren. Zo hoopt de Raad de standpunten van Vlaanderen beter te promoten bij andere milieuraden in Europa en meer algemeen bij de EU.

Dit jaarverslag is opgedragen aan Rudi Verheyen uit dank en waardering voor zijn jarenlange inzet voor de MiNa-Raad.

Hubert David
Voorzitter MiNa-Raad

1. De Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen

De Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, of kortweg de MiNa-Raad, is een adviesorgaan van de Vlaamse Regering. De Raad heeft een algemene bevoegdheid inzake studie, aanbeveling en advies voor alles wat verband houdt met milieu en natuur. Zoals duidelijk gesteld door het decreet van 5 april 1995 houdende Algemene Bepalingen inzake Milieubeleid, hebben ‘milieu’ en ‘milieubeleid’ een brede betekenis. Hierdoor houdt de Raad zich ook bezig met thema’s als duurzame ontwikkeling, ruimtelijke ordening, energie, mobiliteit, landbouw en natuurlijke hulpbronnen. De adviezen die de Raad verstrekt, zijn niet bindend. De besluitvormers zijn vrij om voluit de aangereikte argumenten en opmerkingen al dan niet in hun beleid te integreren.

1.1. Taakstelling

De taakstelling staat omschreven in art. 4 van het oprichtingsdecreet van de MiNa-Raad (zie bijlage 1). De Raad kan adviezen, aanbevelingen en studies uitbrengen op verzoek van de Vlaamse Regering of op eigen initiatief. Sinds 18 mei 1999 kan ook het Vlaams Parlement de MiNa-Raad rechtstreeks om advies vragen.

In een aantal gevallen is de Vlaamse Regering niet alleen gerechtigd, maar bovendien ook verplicht om het **advies** van de MiNa-Raad in te winnen. Deze plicht slaat op voorontwerpen van decreet inzake leefmilieu of natuurbehoud, het te voeren milieubeleid en het begrotingsbeleid; milieukwaliteitsnormen en uitvoeringsbesluiten rond energie- en mobiliteitsbeleid; sommige afzonderlijke beleidsplannen zoals bv. het milieubeleidsplan, het milieujaarprogramma, de uitvoeringsplannen bij het afvalbeleid, afbakeningsplannen bij het natuurbeleid en het ruimtelijke structuurplan; en tot slot een aantal milieubeleidsovereenkomsten en erkenningen. Voor milieureglementen of beleidsvoornemens inzake milieubeleid bestaat meestal geen adviesvraagplicht, maar kan het desondanks toch nuttig zijn om hierover advies te vragen. Los van een beleidstekst kan de Vlaamse Regering of het Vlaams Parlement daarnaast nog algemene vragen voorleggen aan de MiNa-Raad.

De Raad mag ook aanbevelingen of adviezen op eigen initiatief uitbrengen. Het betreft dan onderwerpen die volgens de Raad actueel of prangend genoeg zijn om er een uitspraak over te doen. De Raad gaat daarbij geen milieukwesties uit die weg

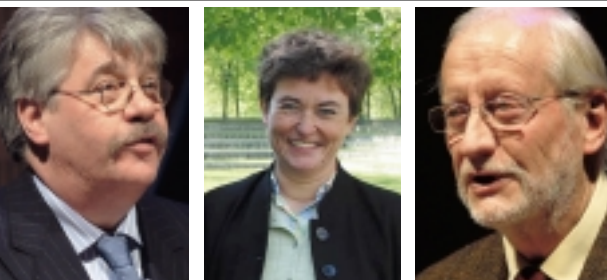
die raakvlakken hebben met andere niveaus zoals de Europese Unie, de federale overheid, de provincies en gemeenten.

De MiNa-Raad vult zijn bevoegdheid tot **studie** op drie manieren in. In de eerste plaats geeft de Raad studieopdrachten uit, aan het gemiddelde ritme van één bescheiden studieopdracht per jaar. Daarnaast voert het secretariaat zelf studies uit, veelal op basis van eigen onderzoekwerk. Ten slotte organiseert de MiNa-Raad regelmatig studiedagen en colloquia waarvan de resultaten gepubliceerd worden, evenals hoorzittingen die in functie staan van inhoudelijke projecten in de werking van de MiNa-Raad.

De MiNa-Raad doet ten slotte nog aan '**intrinsiek overleg**': de Raad bundelt immers – qua samenstelling – zowel de milieupijler als de sociaal-economische component van de maatschappij. De uitdaging bestaat erin om – bij de behandeling van de afzonderlijke adviesonderwerpen – de diverse belangen te verzoenen. Slaagt de Raad daarin, dan weten de beleidsmakers welke oplossing een draagvlak heeft. Als een consensus niet mogelijk blijkt, dan levert de Raad aan de politieke besluitvormers een duidelijk overzicht van de argumenten die de leden bij een bepaald vraagstuk aanbrengen en van de mate waarin deze afwijken. Dit leidde voor de MiNa-Raad tot het motto: 'consensus waar mogelijk, een duidelijke weergave van standpunten waar nodig'.

1.2. Samenstelling

De MiNa-Raad telt 24 stemgerechtigde leden en zeven deskundigen zonder stemrecht. De samenstelling wordt omschreven in het Oprichtingsdecreet (zie bijlage 1). De **voorzitter** en **ondervoorzitter** worden benoemd door de Vlaamse Regering. Beiden hebben stemrecht. Van december 1995 tot eind 2004 was em. prof. dr. Rudi Baron Verheyen voorzitter van de MiNa-Raad. Sindsdien heeft Hubert David, die

HUBERT DAVID, MONIQUE SYS, RUDI VERHEYEN

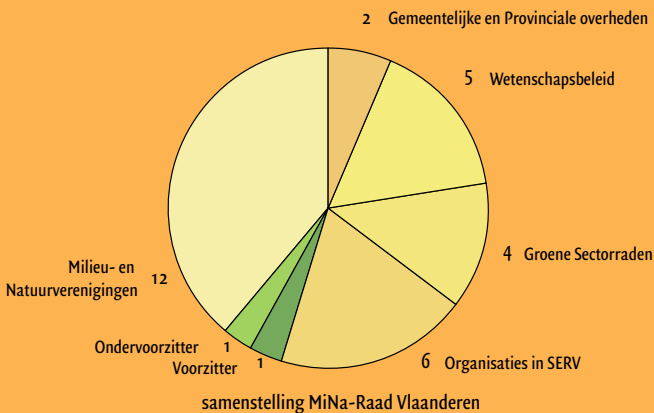
reeds van in het prille begin van de Raadsactiviteiten (1991) onafgebroken het ondervoorzitterschap waarnam, de fakkel overgenomen. Monique Sys is zijn opvolger als ondervoorzitter. Ze nemen de belangrijke taak op zich om de transitie van de oude naar de nieuwe strategische milieuraad te begeleiden.

Omdat de milieu- en natuurbenadering centraal staat, zijn twaalf zetels voorbehouden voor vertegenwoordigers van **Vlaamse milieu- en natuurverenigingen**. Momenteel zijn dit zes mensen van Natuurpunt en zes van de Bond Beter Leefmilieu (BBL). BBL is de koepelorganisatie van de milieu- en natuurverenigingen en draagt zijn vertegenwoordigers rechtstreeks voor. De andere plaatsen worden ingevuld vanuit de verenigingen en na advies van de BBL.

De sociaal-economische partners hebben recht op zes vertegenwoordigers. Ze worden gekozen op voordracht van de organisaties die lid zijn van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). De volgende zes organisaties leveren elk één stemgerechtigde vertegenwoordiger: het Algemeen Belgisch Vakverbond (ABVV), de Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België (ACLVB), het Algemeen Christelijk Vakverbond (ACV), de Boerenbond (BB), de Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO) en het Vlaams netwerk van ondernemingen (VOKA).

De vier **groene ‘sectorraden’** hebben elk één stem in de MiNa-Raad. Het betreft de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud (VHRN), de Vlaamse Hoge Bosraad (VHB), de Vlaamse Hoge Jachtraad (VHJ) en de Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij (VHRR). De inbreng van deze adviesraden is voornamelijk technisch en sectorgebonden. Zij vertegenwoordigen de verenigingen en experts die begaan zijn met of rechtstreeks gebruik maken van natuurwaarden.

De Raad doet ook beroep op de expertise van zeven niet-stemgerechtigde leden. De **Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB)** draagt vijf wetenschappers voor. De **Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG)** en de **Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP)** vaardigen elk één deskundig lid af. Zij helpen de

adviezen te toetsen aan hun wetenschappelijke en administratieve haalbaarheid. Op 22 april 2004 stemde het Vlaams Parlement een decreet voor een nieuwe strategische milieud adviesraad. Dit decreet stoelt op het kaderdecreet voor strategische adviesraden, een onderdeel van het algemene reorganisatieproces binnen de Vlaamse Gemeenschap. Omwille van de vertraging van dit proces, ook bekend als Beter Bestuurlijk Beleid (BBB), is de nieuw uitgewerkte samenstelling nog niet operationeel. De verwachting is dat dit vanaf 2006 het geval zal zijn.

1.3. Werking

De **Raad** is het beslissende orgaan en stelt de adviezen vast.

Het **Bureau** bestaat uit de voorzitter, de ondervoorzitter, vier leden aangeduid onder de raadsleden en de directeur van het secretariaat. Sinds 2004 zetelen ook twee vertegenwoordigers van de sociaal-economische partners en één afgevaardigde van de groene sectorraden in het Bureau. Het Bureau stelt de agenda van de raadszittingen vast, volgt de werkgroepen en de werkgroepprocessen op, mandateert het secretariaat, neemt de belangrijkste organisatorische beslissingen en stuurt het personeels- en budgettair beleid. Het Bureau vergadert minstens 10 maal per jaar en beslist, in tegenstelling tot de Raad, met unanimitieit.

Het **secretariaat** telt één wnd. directeur, zeven adjuncten van de directeur, drie deskundigen en één medewerker. Het is de taak van het secretariaat om de voorzitter en het Bureau bij te staan bij het uitvoeren van de genomen beslissingen. Dit komt neer op de praktische en inhoudelijke voorbereiding van alle activiteiten van de MiNa-Raad. De inhoudelijke werking

omvat de voorbereiding van discussienota's; het beleggen van vergaderingen en studiedagen; de verwerking van de resultaten van vergaderingen in de verslagen en adviezen; het doorsturen van vastgestelde adviezen naar de bevoegde overheid; de verspreiding van de standpunten van de Raad; het verzamelen van informatie over het milieubeleid; het opstellen van een jaarverslag; de vertegenwoordiging van de Raad op externe vergaderingen na mandaatverlening; (gedeeltelijk) het personeelsbeleid en de logistieke ondersteuning van de Raad; en het beheer van de werkings-

middelen die de Raad toegewezen krijgt.

Om ontwerpadviezen voor te bereiden of om bepaalde beleidskwesties, die voor de MiNa-Raad van belang zijn, permanent op te volgen, stelt de MiNa-Raad **werkgroepen** in. De werkgroepen gelden als de motor van de raadsactiviteiten. Ze geven vorm aan de overlegprocessen die we in een adviesraad mogen verwachten.

De werkgroepen bestaan uit raadsleden, plaatsvervangende raadsleden en eventueel door hen aangeduide experts. Ze snijden de voorgelegde problemen ten gronde aan, gaan gedetailleerd in op de discussiepunten en komen tot ontwerpadviezen. De plenaire raadsvergadering duidt de werkgroepvoorzitter aan. Elke werkgroep wordt bijgestaan door minstens één lid van het secretariaat.

FOTO © DIRK UYTENDAELE

2. Adviezen 2004

2.1 Strategisch

EUROPA

Net als in 2003 gaf de Raad de Vlaamse en Belgische delegatie, die deelneemt aan de **Europese Lentetop (Advies 2004/14)**, enkele aanbevelingen mee. In 2004 ging de Lentetop in op de herziening van de Europese strategie duurzame ontwikkeling. De Raad pleitte voor meer samenhang tussen de verschillende pijlers van de strategie, vroeg om de financierings- en investeringsfondsen van de EU op een meer duurzame manier in te zetten en benadrukte dat ook de lidstaten strategieën voor duurzame ontwikkeling moeten vaststellen die met deze van de EU samen sporen. Om de economische groei van de milieudruk te ontkoppelen, rekent de EU in grote mate op innovatieve milieutechnologie. De MiNa-Raad stapte hierin mee, maar wees tegelijk op de noodzaak aan aanvullend beleid dat de milieukosten in de prijzen van goederen en diensten verrekent. Daarom pleitte de Raad voor een geleidelijke verschuiving van belasting op arbeid naar belasting op milieufactoren. De transportsector is in dit kader een sleutelsector. Volgens de MiNa-Raad moet de overheid de maatschappelijke kosten van transport volledig aan de infrastructuurgebruikers doorrekenen en de opbrengsten daarvan in belangrijke mate aanwenden voor de financiering van alternatieve, duurzame vervoerswijzen. Ook de milieudruk van de scheep- en luchtvaart moet verminderen.

Een tweede dossier waar de Raad op inging betrof de **thematische strategie voor het stadsmilieu (Oriëntatienota 2004/17)**. Hij deed dit naar aanleiding van een Europese consultatieronde over deze thematische strategie. In een eerste luik van een oriëntatienota terzake vroeg de MiNa-Raad de principes van duurzame ontwikkeling als kader te beschouwen en voldoende afstemming te voorzien met andere beleidsdomeinen – in het bijzonder met het plattelandsbeleid. De Raad pleitte ervoor om de planmatige aanpak van de stedelijke strategieën zo goed mogelijk te laten aansluiten bij de reeds bestaande planfiguren en procedures. De Raad opperde flankerende maatregelen om het stedelijk beleid voldoende slagkrachtig te maken. In het tweede deel van de nota ging de Raad dieper in op de meest dominante maatschappelijke activiteiten binnen de stedelijke gebieden: de woonvoorzieningen, de economische ontwikkeling en de stedelijke mobiliteit. De Raad vroeg meer aandacht voor het duurzaam beheren van bedrijventerreinen en formuleerde

een reeks suggesties op het vlak van duurzaam bouwen en het streven naar duurzame vervoersystemen.

De Europese Commissie bereidt ook een algemene **Mariene Strategie (Advies 2004/19)** voor en betreft daarbij zoveel mogelijk stakeholders. De Commissie bood zo de gelegenheid aan onder meer de EEAC om een inbreng te doen in de discussie. Bij de voorbereiding van het EEAC-standpunt was de MiNa-Raad zeer actief betrokken. De MiNa-Raad zette het gemeenschappelijk EEAC-standpunt ook om in een eigen advies aan de Vlaamse en de federale regering. De MiNa-Raad stond positief tegenover de plannen van de Commissie, maar vond toch dat de Europese Commissie de doelstellingen duidelijker, ambitieuzer en transversaler had kunnen formuleren. Vlaanderen ondertekende in 2004 al Bijlage V en Aanhangsel 3 bij het **OSPAR-Verdrag (Advies 2004/11)** ter bescherming van de ecosystemen in de mariene gebieden. De Raad vond dit positief, maar had dit liever eerder zien gebeuren. Inhoudelijk had de Raad problemen met de sectorale benadering van deze uitbreiding. Hierdoor is het Verdrag bijvoorbeeld niet van toepassing op het beheer van de visserij.

Omdat naar schatting 70 tot 80% van het nationale milieubeleid gebaseerd is op Europese richtlijnen of verordeningen, hecht de MiNa-Raad veel belang aan een meer proactieve houding van **Vlaanderen t.a.v. het Europese milieubeleid (Advies 2004/41)**. Om de impact van Vlaanderen in het Europese beleid te verhogen en de opvolging van de Europese regels te versterken, stelde de MiNa-Raad voor om in een vroege fase meer in de Europese dossiers te investeren. Hierbij dacht de Raad onder meer aan het sneller betrekken van Vlaamse ambtenaren in de Europese beleidsprocessen; het meegeven van een politiek mandaat op hoofdlijnen aan die ambtenaren; het vragen van een vroege inbreng van het Vlaams Parlement en het ontwikkelen van een gecoördineerde databank om alle betrokkenen optimaal te informeren. In de fase die daarop volgt, met name de politieke besluitvorming, pleit de Raad voor meer samenhang tussen het woordvoederschap op de Europese milieuraden en tijdens de voorbereidende werkgroepen daarvan. Ook een volwaardig nationaal coördinatiesysteem en facultatieve adviezen van het Vlaams Parlement op belangrijke beslissingsmomenten kunnen daarbij nuttig zijn. Het nationaal coördinatiecentrum moet bewaken dat er bij de omzetting naar gewestelijk beleid geen 'deficit' ontstaat doordat richtlijnen te laat of niet correct worden omgezet. Een ondersteunende cel, die nationaal is samengesteld, kan hierbij helpen, net als een tijdig parlementair debat over de opties voor omzetting. Bij de uitvoering en de eventuele correctie van het beleid, zijn vooral betere afspraken nodig over de afvaardiging en de werking van experts in allerlei comités van de Europese Commissie. Ten slotte is

het belangrijk om eventuele inbreukprocedures ernstiger te nemen en deze op een meer doorzichtige en proactieve manier aan te wenden.

DUURZAME ONTWIKKELING

Als breder beleidskader voor het milieubeleid heeft de MiNa-Raad altijd veel aandacht gehad voor duurzame ontwikkeling. Voortgaand op de activiteiten van 2003 is de Raad in 2004 vooral ingegaan op de voorbereiding van een Vlaamse strategie. Ondanks eerdere engagementen heeft Vlaanderen nog steeds geen eigen **Vlaamse Strategie Duurzame Ontwikkeling (STRADO) (Advies 2004/2 en 2004/40)** ontwikkeld. Op basis van een briefadvies aan de Vlaamse Regering en een gezamenlijke oproep met de SERV moedigde de MiNa-Raad de Vlaamse Regering daartoe aan in 2004. De MiNa-Raad benadrukte in het briefadvies de basiskennmerken van duurzame ontwikkeling: aandacht hebben voor de lange termijn, rekening houden met de mondiale context en zoeken naar een harmonische verhouding tussen mens, economie en milieu. Een strategie voor duurzame ontwikkeling moet deze principes vertalen in praktisch beleid. Daarom stelde de MiNa-Raad een selectie van prioritaire thema's voor. Een daarbij aansluitend rapport van een bijzondere werkgroep duurzame ontwikkeling ging daar dieper op in en formuleerde voor elk van deze thema's ook suggesties voor lange termijn doelstellingen en een aantal strategische maatregelen om deze waar te maken. In elk geval is de Raad ervan overtuigd dat voor de uitwerking van een Vlaamse STRADO, het Pact van Vilvoorde de best beschikbare maar nog onvolledige opstap is. In het najaar heeft de Raad samen met de SERV de nieuwe Vlaamse Regering opgeroepen om werk te maken van een volwaardige STRADO. In deze gezamenlijke oproep legden MiNa-Raad en SERV een belangrijk accent op een cruciale voorwaarde om tot een volwaardige STRADO te komen: een daadwerkelijk politiek engagement dat gerealiseerd wordt via een krachtig politiek leiderschap.

Tussendoor ontving de MiNa-Raad een adviesvraag over het voorontwerp van het tweede **Federaal Plan inzake Duurzame Ontwikkeling 2004-2008 (Advies 2004/18)**. In het algemeen vond de MiNa-Raad dat het voorontwerp te weinig vooruitzicht bood voor effectieve trendbreuken in een duurzame richting. De Raad vroeg dat het definitieve plan systematischer zou ingaan op de wezenlijke uitdagingen die in een duurzame ontwikkeling vervat zitten. De Raad benadrukte daarbij de nood aan een volwaardige nationale strategie inzake duurzame ontwikkeling waarbij het maatschappelijk middenveld daadwerkelijk wordt betrokken. De bestuurlijke dimensie (governance voor duurzame ontwikkeling) kwam in het voorontwerp op een erg

gefragmenteerde manier aan bod. Een meer samenhangende benadering was volgens de Raad wenselijk. Prioritaire aspecten daarbij zijn beleidsintegratie, internaliserende instrumenten, participatie en internationale verankering. Naast deze 'transversale' gebreken van het voorontwerp zag de Raad bij de uitwerking van de thematische acties nog verschillende knelpunten. Voorbeelden zijn de vraag naar een integraal productbeleid in een streven naar een effectieve ontkoppeling tussen economische groei en milieudruk; het invoeren van concrete maatregelen gericht op het beheersen van de energievraag; het leggen van meer dwarsverbanden tussen armoedebeleid en milieuaspecten; het bijstellen van de oneigenlijke situering en invulling van het concept 'duurzame consumptie' en een grotere vraagsturing op het vlak van verplaatsingspatronen.

BESTUURLIJKE ASPECTEN

Vanuit bestuurlijk oogpunt bereidt de Vlaamse overheid al enkele jaren een grondige hervorming van het volledige overheidsapparaat voor (cf. project BBB). In het kader van deze hervorming werd in 2004 onder meer het decreet over de **strategische adviesraad voor het milieu (Advies 2004/7)** goedgekeurd. Dit decreet integreert onder meer de groene sectorraden in de werking van de MiNa-Raad. De Raad drong er in zijn advies op aan de participatie van de Hoge Raden te garanderen via de nieuw op te richten vaste werkcommissies en via de vaste overlegorganen bij de milieufactieschappen. Om de concrete samenstelling van de nieuwe milieuraad te vereenvoudigen, stelde de MiNa-Raad voor te werken met open categorieën en met criteria voor een evenwichtige en verantwoorde invulling ervan. De Raad pleitte in dat kader om te streven naar representativiteit en deskundigheid in de permanente werkcommissies en vroeg om deze voorwaarden in het decreet te verankeren.

De oprichting van twee agentschappen op het vlak van energie kadert eveneens in het BBB-proces. In verband met de **oprichting van de VREG en het Vlaams Energieagentschap (VEA) (Advies 2004/10)** pleitte de MiNa-Raad voor het instellen van een vervangende financiering voor vzw's zoals Organisatie voor Duurzame Energie (ODE) Vlaanderen en COGEN Vlaanderen, wanneer de subsidies voor sensibiliseringsactiviteiten afgeschaft worden. Ten slotte vroeg de Raad zich af of het samenbrengen van activiteiten, die in het verleden door diverse overheidsinstanties of vzw's uitgevoerd werden, de gewenste intensivering van het energiebeleid zou realiseren.

Een specifiek bestuurlijk aspect in het beleidsdomein milieu betreft de aansturing van het **wetenschappelijk onderzoek (Advies 2004/9)**. Elk jaar stelt de Vlaamse Regering een Vlaams milieuonderzoeksprogramma op voor het komende jaar. De

FOTO © DIRK UYTENDAELE

Raad herhaalde in 2004 zijn opmerking van 2003 om vooral uit te gaan van de kennisbehoeften van het beleid. Het Toegepast Wetenschappelijk Onderzoek Leefmilieu (TWOL) zou het karakter van een fysisch programma moeten overstijgen en een effectief programma moeten worden. De MiNa-Raad was verheugd dat de regering het opstellen en het benutten van een strategisch onderzoekskader planmatig aanpakt. Maar ook voor de wetenschappelijke instellingen is een goede planning en strategische programmering belangrijk. De Raad drong er verder op aan om de onderzoeksresultaten actief beschikbaar te maken en beter te valoriseren.

De Raad vroeg aandacht voor strategische projecten die een proactief milieubeleid mogelijk maken en voor onderzoeksprojecten die betrekking hebben op milieurelevante activiteiten buiten het strikte milieubeleid. De MiNa-Raad stelde verder vast dat de betrokken onderzoeksfiles soms deficiënt waren, dat de projecten al eerder toegewezen werden of met andere onderzoeksprojecten overlaptten. Daarom vroeg de Raad bepaalde niet-weerhouden projecten toch te plannen en andere voorziene projecten te schrappen uit het TWOL 2004. De Raad vond ten slotte dat sommige projecten de toegevoegde waarde konden verhogen door het toepassingsgebied te verruimen.

2.2 Instrumenten

MILIEUEFFECTRAPPORTAGE

De Vlaamse Regering stelde eind 2003 een voorontwerp van het Vlaamse reglement voor **milieueffect- en veiligheidsrapportage (Advies 2004/3)** voor. De Raad had ernstige bedenkingen bij de beperkte invulling van een aantal uitvoeringsmodaliteiten. Het voorontwerp was vaak onduidelijk en vaag, wat willekeur en rechtsonzekerheid in de hand werkt. Het was bijvoorbeeld niet duidelijk welke plannen en programma's de overheid aan een rapportageverplichting wou onderwerpen. De MiNa-Raad is altijd voorstander geweest van het integratiespoor waarbij het plan-MER geïntegreerd wordt in het besluitvormingsproces van het plan. Het voorontwerp bood echter onvoldoende waarborgen voor de integratie van de essentiële kenmerken van de plan-MER procedure.

Via het **verzameldecreet leefmilieu (Advies 2004/52)** verlengde de Vlaamse Regering eind 2004 een overgangperiode met onbeperkte duur voor het uitvaardigen van een uitvoeringsbesluit m.b.t. de erkenning van een MER-coördinator en van een erkend deskundige voor het opstellen van ruimtelijke veiligheidsrapporten.

Deze verlenging was terecht, maar de MiNa-Raad betreurde het dat de Vlaamse Regering niet verder bouwde op het ontwerpbesluit van het Vlaamse reglement voor milieueffect- en veiligheidsrapportage. In plaats daarvan werkt de regering pas tegen halfweg 2005 een geïntegreerd uitvoeringsbesluit voor het MER/VR-decreet uit. Pas dan zal een grondige beoordeling van de echte betekenis van de voorgestelde wijzigingen mogelijk zijn.

ERKENNING DESKUNDIGEN

De besluitvormingsprocedures voor de **erkenning van deskundigen en laboratoria (Advies 2004/42)** zijn versnipperd over een hele reeks decreten en wetten. Door een titel erkenningen aan het decreet Algemene Bepalingen Milieu toe te voegen, streefde de Vlaamse Regering naar het vereenvoudigen en verbeteren van de bestaande regelgeving. De Raad vond dit een belangrijke stap in de goede richting en steunde de doelstellingen. De MiNa-Raad formuleerde wel een aantal bedenkingen bij de aflijning van de disciplines die in aanmerking komen voor de nieuwe regeling. Daarnaast zijn de voorziene procedures niet afgestemd op eventuele op een certificaat gebaseerde erkenningen. Voorts duren de termijnen voor het afhandelen van de beroepsprocedure bij labo's te lang, de MiNa-Raad suggereerde daarom deze termijn in te korten. De Raad vond het ook belangrijk dat de sanctie afgestemd kan worden op de maat van de problemen. Hij vroeg zich daarbij af of het voorstel van de regering daar voldoende rekening mee houdt en of deze niet moet voorzien in een bijkomend instrument zoals een administratieve boete. In principe zou een erkenning voor onbepaalde duur moeten gelden. De Raad was het er echter mee eens dat de duur van de erkenning beperkt werd in afwachting van een systematische kwaliteitsopvolging.

TECHNISCHE REGELGEVING

In 2004 behandelde de MiNa-Raad ook een reeks dossiers op het vlak van technische milieuregelgeving. Een eerste daarvan was de invoering van een **certificering voor koeltechnici (Advies 2004/29)** waarmee de Vlaamse overheid de Europese verordening implementeerde over stoffen die de ozonlaag afbreken. Het voorontwerp dat de MiNa-Raad ontving, anticipeerde ook op een voorstel van verordening over bepaalde gefluoreerde broeikasgassen en voerde een actie van het Vlaamse Milieubeleidsplan 2003-2007 en het Vlaamse Klimaatsplan uit. De Raad ging akkoord met de voorgestelde reglementering, maar vroeg de Vlaamse Regering om de taak van de gecertificeerde koeltechnicus en de voorwaarden en de procedures om een certificaat te behalen nauwgezet en duidelijker te omschrijven. De MiNa-

Raad had ook een aantal bedenkingen bij de examenjury en het comité dat het beroep behandelt. Ten slotte vroeg de Raad de overheid om maatregelen te nemen zodat koeltechnici hun aanvraag tot certificering gespreid kunnen indienen. Dit beperkt het risico dat duizenden technici hun aanvraag net voor de einddata indienen met alle negatieve gevolgen van dien.

De Vlaamse Regering wou ook het **onderhoud en het nazicht van verwarmingsinstallaties en de erkenningsregels voor onderhoudstechnici (Advies 2004/36)** actualiseren en inpassen in de Vlaamse wetgeving. De verruimde onderhoudsplicht voor verwarmingsinstallaties moet een significante energiebesparing tot stand brengen, de luchtverontreinigende uitstoot van deze toestellen beperken en het aantal ongevallen met CO-vergiftiging of schouwbrand verlagen. Nieuw in dit besluit was de integratie van stooktoestellen op gas en boilers. Ondanks de bescheiden bijdrage aan de emissiereducties vond de MiNa-Raad deze actualisatie een belangrijke maatregel. Maar de Raad was van oordeel dat het besluit nood had aan een effectief handhavingsbeleid gericht op de gebruikers van de huishoudelijke stookinstallaties, zoniet zou het ondoelmatig zijn. Ten slotte vond de Raad dat de bewindvoerders de regelgeving over de stookinstallaties konden opnemen in de energieprestatienormering om het rationeel energiebeleid op woningen en gebouwen verder te uniformiseren.

In 2004 ontving de MiNa-Raad ook twee voorontwerpen van besluit die bij het **decreet op de Begraafplaatsen en de Lijkbezorging (Advies 2004/8)** aanleunen. De Raad vond het positief dat er voorwaarden gesteld werden waaraan een doods-kist of een ander lijkhulsel moet beantwoorden, maar de toets op de afbreekbaarheid van lijkhulsels riep echter vragen op. I.v.m. crematies, verwees de Raad naar het voorbeeld van de strooivelden in Nederland, waarbij drainage voorzien wordt en het aantal uitstrooiingen per jaar aan beperkingen onderworpen is.

De Raad behandelde verder twee sectorale afwijkingsvragen t.a.v. de Vlarementering, aangevraagd door VOKA. De eerste betreft de sector van de **autoassemblage (Advies 2004/37)**. Vlarementering II bepaalt dat 'tankstations' voor voertuigen zich in de open lucht moeten bevinden. Het VOKA wees er echter op dat de assemblage van personenwagens 'in lijn' gebeurt binnenin een gebouw. Om de motor te testen en de wagen van de band te rijden zijn enkele liters brandstof onvermijdelijk. Tegelijk vroeg het VOKA een afwijking op de voorwaarden van het fase 2 damprecuperatiesysteem. In autoassemblagebedrijven worden de benzinedampen niet teruggevoerd naar de benzinehouder, maar de druppels en de dampen worden via een speciaal vulpistool met afzuigkraan teruggevoerd naar een dampterugwinningsinstallatie.

De MiNa-Raad ging akkoord met de grote lijnen van de afwijkingaanvraag, maar had bedenkingen bij de VOS-emissies en de voorgestelde emissiegrenswaarden. De sector stelde in feite een VOS-norm voor die 15 keer hoger ligt dan de norm voor het tanken in een tankstation. Nochtans zouden de VOS-verliezen lager moeten liggen bij de assemblage, vermits de tank nog leeg is en geen benzinedampen bevat. Daarom vroeg de Raad een betere onderbouwing en eventueel een aanpassing van de voorgestelde VOS-emissiegrenswaarden.

VOKA vroeg ten slotte om af te zien van een CO-norm voor de **keramische sector (Advies 2004/38)** omdat er in de omringende landen geen CO-norm bestaat. Indien de overheid toch zou opteren voor een CO-norm, verkoos VOKA een emissiegrenswaarde van 1500 mg/Nm^3 voor ovens zonder naverbranding, in plaats van de vooropgestelde 800 mg/Nm^3 . De MiNa-Raad ging akkoord om de CO-norm te schrappen voor inrichtingen die geen afvalstoffen verbranden. Anderzijds stemde de Raad enkel in met de normversoepeling voor de subsectoren snelbouwbaksteen, ringovens en veldbrandovens, indien die ovens tenminste geen afvalstoffen verbranden die dioxines of VOS kunnen veroorzaken.

MILIEUBELEIDSOVEREENKOMSTEN (MBO)

In 2004 behandelde de MiNa-Raad vier MBO's. De MiNa-Raad vond de MBO om een milieuzorgsysteem in te voeren bij **bodemsaneringswerken (Advies 2004/4)** positief. De MBO breidde het bestaande preventiesysteem uit tot een zorgsysteem en was grotendeels opgebouwd rond certificatie en inspectie door geaccrediteerde instellingen. Voor de MiNa-Raad is certificatie echter een aanvullend instrument. De MBO mag niet leiden tot een uitholling van de toezichtsbevoegdheden en -inspanningen van de OVAM. De Raad vond dat het voorgestelde systeem ook de voorlopers benadeelde en te weinig flexibel was. Ten slotte vroeg de MiNa-Raad zich af of de Vlaamse Regering de sancties voor het niet naleven van de minimumcriteria niet meer moest differentiëren.

Van de MBO betreffende de **vermindering van de SO_2 - en NO_x -emissies (Advies 2004/5)**, die de Vlaamse overheid wou afsluiten met de elektriciteitsproducenten, apprecieerde de Raad vooral dat de overeenkomst verder gaat dan de NEC-doelstellingen. Maar het blijft zeer moeilijk om het gewicht van de inspanning, die de elektriciteitsproducenten leveren, te evalueren. De Raad kon moeilijk inschatten welke extra maatregelen nodig zouden zijn om de doelstellingen van deze MBO te realiseren. Als opschortende voorwaarde aan het positief advies stelde de MiNa-Raad dat de Vlaamse Regering steeds de mogelijkheid moet open houden om an-

FOTO © DIRK UYTENDAELE

dere economische instrumenten in te zetten, indien de elektriciteitsproducenten de doelstellingen niet mochten nakomen.

In 1999 voerde de Vlaamse Regering via een MBO een aanvaardingsplicht in voor **afgedankte voertuigen (Advies 2004/25)**. Maar slechts een fractie van de afgedankte voertuigen werd sindsdien in een erkend centrum verwerkt. Daarom werd de lopende regeling vervangen door een nieuwe. Omdat het ontwerp echter uitging van een uniforme regeling in de drie gewesten en Wallonië de MBO reeds afsloot, kon de MBO niet meer bijgestuurd worden. Daarom ging de Raad niet in op de concrete inhoud van de MBO.

De MiNa-Raad ontving ten slotte een ontwerp-MBO omtrent de aanvaardingsplicht van **afvalfotochemicaliën (Advies 2004/30)**. De MBO bevatte onder meer een financieringsbelofte voor de gemeentelijke inzameling, het oprichten van een beheersorganisme en de sensibilisering van particuliere en professionele gebruikers van fotochemicaliën. De MiNa-Raad vroeg speciale aandacht voor de grote groep van professionele mini-ontwikkelingslaboratoria. Volgens het OVAM-referentiedocument voor MBO's moet de producent de kosten voor de afvalverwerking transparant doorrekenen aan de klant en moet de financiering individueel gebeuren. Het ontwerp-MBO hield daar geen rekening mee. De Raad stelde bovendien dat de producent de bijdrage niet alleen op de kwantiteit mag berekenen, maar ook op de milieuschadelijkheid. Ten slotte merkte de Raad op dat de MBO geen concrete doelstellingen voor preventie en inzameling bevat.

21

2.3 Milieuhygiëne & energie

ENERGIE EN KLIMAAT

De Vlaamse Regering stelde begin 2004 het **Vlaams Allocatieplan 2005-2007 (Advies 2004/20)** voor. Dit allocatieplan is bedoeld om de uitstoot van broeikasgasen te verminderen, zoals afgesproken binnen de Europese Unie. De MiNa-Raad waardeerde de inzet van de belangrijkste betrokken actoren (overheid en industrie), want met het systeem van verhandelbare emissierechten werd immers een eerste aanzet gegeven om een prijs te plakken op de uitstoot van CO₂. De Raad vond echter wel dat zowel de bedrijven als de overheden teveel aandacht besteedden aan het aankopen en financieren van emissierechten in het buitenland. Daarom vroeg

de Raad bijkomende beleidsmaatregelen die de CO₂-uitstoot in het Vlaamse Gewest kunnen verminderen. Bovendien volstaat één Nationaal Allocatieplan voor de MiNa-Raad. Dat de drie gewesten ook een plan moesten uitwerken, vond de Raad overdreven. De Raad vroeg zich ook af hoelang de overheid de benchmarkingconvenant nog kan handhaven, want nieuwe CO₂-reducties zijn op middellange termijn noodzakelijk. Tegenover de manier waarop de overheid het emissieplafond voor de elektriciteitssector bepaalt, stond de Raad wel positief.

De beschrijving van het beleid en de projecten, en de rapportage van de emissiegegevens in het **voortgangsrapport 2004 bij het Vlaamse klimaatbeleidsplan (Advies 2004/35)**, was beter dan in het vorige rapport. Maar de MiNa-Raad stelde vast dat de Vlaamse Regering de klimaatdoelstelling die ze zelf gesteld had, niet zou halen. Vlaanderen zal de broeikasgasemissies in 2005 niet stabiliseren op het niveau van 1990. Vlaanderen dicht de kloof met de stabiliteitsdoelstellingen slechts met een kwart. Ook de Kyoto-doelstelling voor 2008-2012 zal Vlaanderen niet halen. Om de geloofwaardigheid van het Vlaamse klimaatbeleid overeind te houden, moet Vlaanderen bijkomende inspanningen leveren. Daarom formuleerde de MiNa-Raad acht voorstellen om Vlaanderen op relatief korte termijn om te vormen tot een koolstofarme samenleving: (1) de aanpassing van de onroerende voorheffing aan de energieprestatie van gebouwen; (2) de invoering van een wegenvignet en de hervorming van de verkeersbelasting in functie van de CO₂-uitstoot van het voertuig; (3) de aanpassing van de fiscale aftrekbaarheid van bedrijfswagens; (4) de invoering van een klimaatkrediet om energiebesparende maatregelen te financieren; (5) de invoering van een slimme kilometerheffing; (6) de promotie van decentrale, kleinschalige, hernieuwbare energieproductie; (7) het regelen van het vervoer via milieuvergunningen en (8) de invoering van het derde-investeerdersisteem.

Op 16 februari 2005 werd het Kyoto-protocol van kracht. Het protocol is een eerste stap om de uitstoot van broeikasgassen te verminderen. De MiNa-Raad keek in 2004 al verder naar wat er nadien, in de zogenaamde **Post-Kyoto-periode (Advies 2004/46)**, moet gebeuren. In 2012 loopt de verbintenisperiode van het Kyoto-protocol immers ten einde. Om de dreiging van een gevaarlijke opwarming van de aarde door menselijke activiteiten af te wenden, moeten echter verdergaande maatregelen genomen worden. Het merendeel van de beschikbare wetenschappelijke informatie geeft aan dat een minimale emissiereductie van 30% tegen 2020 en 70% in 2050, ten opzichte van de emissies in 1990, noodzakelijk zal zijn om gevaarlijke klimaatwijzigingen te voorkomen. De MiNa-Raad pleitte onder meer voor duidelijke emissieplafonds per land, rationaal energiegebruik en hernieuwbare energiebronnen,

FOTO © IGNACE DECANCO

een effectief sanctie- en handhavingsmechisme voor landen die de verplichtingen niet nakomen en de opname van lucht- en scheepvaartemissies in een nieuw protocol. De Raad was ook van mening dat alle landen hun klimaatverantwoordelijkheid moeten opnemen. Ten slotte merkte de Raad op dat de kosten van een ambitieus klimaatbeleid aanvaardbaar zijn, o.a. in het licht van de economische kost van de klimaatgerelateerde gebeurtenissen van de laatste jaren.

Het besluit omtrent de **energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen (Advies 2004/21)** betekende een belangrijke stap vooruit om de klimaat- en NEC-doelstellingen te halen. De MiNa-Raad pleitte voor meer afgestemde en duidelijker procedures, hetgeen de administratieve vereenvoudiging en de handhaving ten goede zou komen. Bij de administratieve afhandeling van de documenten, vroeg de Raad te onderzoeken of een databank op gewestelijk niveau de informatiedoorstroming niet éénduidiger kan opvangen. De Raad pleitte ook voor meer transparantie en een gebruiksvriendelijke berekeningsmethode van de EPB-eisen. De Raad was voorstander om de EPB-eisen in 2006 onverkort in te voeren. Een overgangsfase hoefde niet. Wel vroeg de Raad bijzondere inspanningen op het vlak van communicatie, vorming en stimulerende maatregelen. Dit moet leiden tot een mentaliteitswijziging bij de bouwheren, architecten, installateurs en aannemers. Ten slotte stipte de Raad aan dat de Vlaamse Regering snel werk moest maken van het uitvoeringsbesluit over het energiecertificaat voor de verkoop of verhuur van gebouwen.

23

Verder wou de Vlaamse Regering in 2004 de **elektriciteitskost** voor gezinnen en kleine bedrijven **tijdens het weekend gelijkgeschakelen met het nachttarief (Advies 2004/32)**. Daartoe is de installatie van een dag- en nachtmeter vereist. De MiNa-Raad vond het positief dat de netbeheerders verplicht werden om elke eindafnemer op laagspanning de mogelijkheid te bieden om over te schakelen op een tweevoudig uurtarief. De Raad steunde ook de verplichting om de eindafnemers informatie te bezorgen over de kosten en voordelen van een dag- en nachtmeter en hij onderschreef de bepaling dat de eindafnemers de installatiekosten moeten betalen. Maar de Raad betwijfelde of de maatregel het afnameprofiel in die mate zou afvlakken dat elektriciteitscentrales veel efficiënter kunnen werken. Door de maatregel zou nachtgebruik overgaan in weekendgebruik, maar dat zijn allebei stille periodes. Het piekverbruik blijft hetzelfde. Door de wellicht mindere inkomsten voor de producenten en/ of leveranciers, vreesde de Raad dat ze de lagere opbrengst zouden verhalen op

alle elektriciteitsgebruikers. Hierdoor zouden mensen met een enkelvoudige meter meer betalen voor de korting die mensen met een dag- en nachtmeter genieten. Bovendien hebben mensen met een enkelvoudige meter veelal een kleiner verbruik dan mensen met een meervoudig uurtarief. Ten slotte hield het voorstel geen beloning in voor gezinnen of kleine bedrijven die spaarzaam omgaan met elektriciteit. Particulieren die investeerden in een eigen elektriciteitsproductie via bijvoorbeeld fotovoltaïsche cellen, zouden minder voordeel doen dan voordien, eens hun nachtmeter in plaats van hun dagmeter terug zou draaien tijdens het weekend.

In 2003 stelde het Europese Hof van Justitie België in gebreke omdat Vlaanderen enkel de **distributie van Vlaamse of Belgische groene stroom (Advies 2004/45)** gratis toeliet. Daarom schrapte de Vlaamse Regering de mogelijkheid voor producenten van hernieuwbare energie om hun stroom kosteloos te laten transporteren op het distributienet. De MiNa-Raad stelde vast dat de afschaffing een belangrijke stimulans voor de productie van groene stroom in Vlaanderen teniet deed. De Raad formuleerde daarom vier maatregelen om hernieuwbare energie op een alternatieve manier te ondersteunen: het verschaffen van juridische zekerheid door een stabiel decretaal en reglementair kader; het zorgen voor een correcte marktomgeving waarin producenten van groene energie niet geconfronteerd worden met onterecht hoge 'evenwichtskosten'; het stimuleren van de vraag naar groene stroom zodat de groene energiemarkt zich beter kan ontwikkelen; en het bieden van een gegarandeerde afzet aan de producenten van hernieuwbare energie, zodat ze meer investeringsfondsen kunnen loskrijgen bij de banken.

AFVAL EN BODEM

De Vlaamse Regering vroeg het advies over een voorstel tot vereenvoudiging van de **milieuheffingen in het Afvalstoffen-decreet (Advies 2004/6)**. De MiNa-Raad vond het voorstel niet echt een vereenvoudiging. Het economische instrument

'afvalheffingen' werd ook niet in functie van meer milieuefficiëntie van de verwerkingsinstallaties bijgestuurd. Daarom verkoos de MiNa-Raad eerder een gedrags-sturende emissieheffing op de afvalverbranding, waarrond een regulerende afval-heffing wordt opgebouwd die de afvalbeheershiërarchie ondersteunt. Verlaagde heffingstarieven voor het verwijderen van niet-vermijdbare recyclage-residu's zijn aanvaardbaar als deze de recyclage niet zo duur maken dat minder hoogwaardige verwijdering voordeliger wordt. De energierecuperatie op afvalver-

FOTO © DIRK UYTENDAELE

branding – zeker voor wat de huisvuilverbranding betreft – moet onverwijld gerealiseerd worden. De Raad suggereerde ook het rendement van de energierecuperatie te koppelen aan de emissieheffing op de afvalverbranding. De compensatie voor het niet langer aftrekbaar zijn van de stortheffing op categorie 1-stortplaatsen, is strijdig met een regulerende afvalheffing ter ondersteuning van de afvalbeheershiërarchie. De Raad pleitte tegen het radicaal afschaffen van gemeentelijke opcentiemen. Opcentiemen zijn verkiesbaar boven tal van exotische afvaltaksen waarvan de inkomsten het milieu niet noodzakelijk ten goede komen.

Via het **verzameldecreet leefmilieu (Advies 2004/52)** introduceerde de Vlaamse Regering eind 2004 uiteindelijk een heffing op het ‘meeverbranden van afvalstoffen’. Deze verbranding van afvalstoffen was tot dan vrijgesteld van heffingen. Wat de effecten hiervan zouden zijn op de ladder van Lansink, op de totale milieudruk van de afvalverwerking en op de algemene beleidsdoelstellingen van het afvalbeleid, was niet duidelijk. De MiNa-Raad stelde daarom voor om meer tijd uit te trekken voor dit belangrijke vraagstuk en in de loop van 2005 een meer algemene en onderbouwde hervorming van het heffingenbeleid inzake afvalstoffen uit te werken en voor te stellen.

Halfweg 2004 legde de Vlaamse Regering een voorontwerp van decreet voor aan de MiNa-Raad dat als doel had om ongebruikte ruimte met een economisch verleden opnieuw benut te zien als bedrijventerrein. Het betrof anders gezegd een voorstel ter **ontwikkeling van de brownfields (Advies 2004/39)**. De MiNa-Raad vond de doelstelling van het voorontwerp positief: nl. het opnieuw benutten van verlaten bedrijventerreinen voor de meest geschikte functie. De Raad had veel kritiek op de uitwerking van het dossier. Ten eerste vertrok het voorgelegde voorontwerp van decreet niet vanuit een integrale beleidsvisie en pakte het lang niet alle geïdentificeerde knelpunten aan die de ontwikkeling van brownfields in de weg staan. Ten tweede vond de Raad dat het regeringsvoorstel ten onrechte voorstelde om een nieuwe overheidsinstelling op te richten, nl. het Vlaams Coördinatiecentrum Brownfieldontwikkeling (VCB). De Raad gaf er de voorkeur aan om de bestaande samenwerkingsverbanden tussen de betrokken administraties verder te structureren en uit te diepen. Ten derde was er kritiek op de voorgestelde instrumenten om brownfieldontwikkeling te promoten. Het belangrijkste daarvan was een erkenning. De Raad meende dat de regering een efficiënter instrumentarium kon ontwikkelen. Ten slotte bevatte het voorstel met het ‘Egalisatiefonds’ een mechanisme om Brownfieldontwikkeling financieel te ondersteunen. Dat fonds kreeg volgens de Raad een veel te grote vrijheid om te bepalen in welke projecten geld wordt gesto-

ken en in welke niet. De MiNa-Raad vond dat de regering moet aangeven welke projecten zinvol zijn voor de gemeenschap. De Raad meende ook dat het fonds projecten moest steunen die economisch min of meer rendabel zijn. De oprichting van het fonds mocht bovendien geen excuus zijn om middelen af te snoepen van het leefmilieubeleid.

FOTO © IGNACE DECANCQ

WATER

In 2004 behandelde de MiNa-Raad een breed gamma van watergerelateerde onderwerpen. Op 3 december 2002 werden het **Schelde- en het Maasverdrag (Advies 2004/24)** ondertekend in Gent. De MiNa-Raad onderzocht op eigen initiatief de uitvoeringsmodaliteiten van de beide verdragen. De Maas- en Schelde-verdragen

zouden de verdragsluitende partijen moeten helpen om te voldoen aan de Europese Kaderrichtlijn Water. De MiNa-Raad vreesde dat de gevolgde aanpak daarvoor niet zou volstaan. De beleidskeuzes werden daarvoor immers teveel op het nationale of regionale niveau gehouden.

Voor sommige aspecten leek een meer gecoördineerde of zelfs een geïntegreerde aanpak efficiënter. De MiNa-Raad suggereerde alvast een maatschappelijk overleg met alle stakeholders, dat best in een onafhankelijk maatschappelijk adviesorgaan plaatsgreep. Bij gebrek aan interesse of aan mogelijkheden van de NGO's om aan de werkzaamheden deel te nemen, hanteerden de ISC en IMC noodgedwongen het 'wie eerst komt, eerst maalt'-principe, waardoor een aantal belangrijke stakeholders ontbreken. Het onderschrijven van het principe van evenwichtig maatschappelijk overleg bleek dus te vrijblijvend en volstond niet. De MiNa-Raad drong er daarom op aan een breder draagvlak te creëren voor het beleid door een geloofwaardige participatie te voorzien en garanties voor een gelijke behandeling van de doelgroepen in te bouwen. De ondersteuning gebeurt volgens de Raad best op het niveau van de stroomgebiedsdistricten.

De Vlaams minister van Leefmilieu bereidde een herziening voor van de omzendbrief van 2001 over het lozen van bedrijfsafvalwater in de collectieve waterzuiveringsinstallaties, het zogenaamde **afkoppelingsbeleid (Advies 2004/47)**. De MiNa-Raad zag echter niet onmiddellijk inhoudelijke redenen om de omzendbrief te herzien. Maar de Raad zou zich niet verzetten tegen het initiatief indien zou blijken dat het

de toepassing van het beleid bevorderde en geen nieuwe problemen creëerde. Aan basisprincipes zoals bv. de bronbenadering mocht niet geraakt worden, maar de bronbenadering is geen doel op zich. In sommige omstandigheden kunnen bedrijven die onder de categorie 'zelfzuiverend' vallen, toch opgenomen worden in het zuiveringspakket van de rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI's). De Raad pleitte dan wel voor een uniforme behandeling. Vergelijkbare bedrijven moeten op een vergelijkbare manier behandeld worden. De Raad wees verder op de kostent rugwinning van de waterdiensten op basis van de Europese Kaderrichtlijn Water en het betrekken van meerdere actoren, om te vermijden dat problemen eindeloos door-geschoven worden. De herziening mocht – aldus de Raad – ook niet ten koste gaan van de bescherming van het leefmilieu en de rechtszekerheid.

Met het Programmadecreet gaf de Vlaamse Regering een invulling aan zijn intentie tot **reorganisatie van de watersector (Advies 2004/51)**. Maar het was voor de MiNa-Raad niet duidelijk of Europa de beoogde aanpak van fiscaal en juridisch-technische problemen zou aanvaarden. Toch zag de MiNa-Raad kansen liggen op het vlak van milieu, zoals de verhoging van het budget om tegemoet te komen aan de gemeentelijke en bovengemeentelijke saneringsverplichting. Heffingen kunnen ook regulerend ingezet worden en zo bijdragen tot het behalen van ecologische doelstellingen. De Raad waarschuwde de overheid wel dat een veel hogere waterfactuur kan leiden tot ontwijkgedrag. De Vlaamse Regering moet ook kruisfinanciering voorkomen. De Raad drong er ten slotte op aan om snel werk te maken van de herziening van de afvalwaterheffingen.

27

2.4 Open ruimte

In 2003 werkte de MiNa-Raad erg intensief rond onderwerpen die verband houden met landbouw. Het belangrijkste dossier in dit verband was wellicht de Vlaamse invulling van het hervormde **Europese Landbouwbeleid (Advies 2004/16)**. Op 26 juni 2003 bereikten de Europese ministers van Landbouw daarover een akkoord. De Europese Unie wil een duurzame, marktgerichte landbouw bevorderen en de plattelandontwikkeling versterken. Nieuw is dat Europa aan de lidstaten veel vrijheid geeft voor een eigen invulling. De MiNa-Raad betreunde dat de Vlaamse Regering dit uitwerkte zonder breed maatschappelijk debat. In zijn unanieme advies vroeg de MiNa-Raad aan de Vlaamse Regering om meer klaarheid over de manier waarop ze de hervorming denkt in te voeren. De Raad dacht daarbij aan de opmaak van tijdstabellen en intentieverklaringen en pleitte voor een evaluatie van de socio-economische en ecologische gevolgen. De Raad wees onder meer op de mogelijke

ecologische meerwaarde van het systeem van eco-conditionaliteit. Dit komt neer op het inbouwen van voorwaarden inzake milieu, natuur, dierenwelzijn en voedselveiligheid. De landbouwer die deze voorwaarden niet nakomt, riskeert een verminderde steuntoelage. Om dit systeem uit te voeren is het ontwikkelen van standaarden en indicatoren levensnoodzakelijk. De Raad vroeg daarbij te streven naar een eenvoudige set criteria om de administratieve rompslomp niet nodeloos ingewikkeld te maken. De Vlaamse overheid verduidelijkt best ook de relatie met de zogenaamde Code voor de Goede Landbouwpraktijk. Als landbouwers diensten op milieugebied verlenen die verdergaan dan de Code voorschrijft, moeten zij daarvoor vergoed worden. De tweede pijler van het Europese Landbouwbeleid biedt de mogelijkheid aan de lidstaten en regio's om plattelandsontwikkelingsplannen op te stellen met eigen klemtonen, in functie van de specifieke landelijke noden. De Raad staat positief tegenover de versterking van het beleid voor plattelandsontwikkeling en

FOTO © DIRK UYTENDAELE

vroeg een visie over het plattelandsbeleid te ontwikkelen die als uitgangspunt kan dienen voor het tweede plattelandsontwikkelingsprogramma voor Vlaanderen.

Los van deze hervorming, bracht Vlaanderen in 2004 twee grote wijzigingen aan het **Programmeringsdocument voor Plattelandsontwikkeling (PDPO) (Adviezen 2004/13 en 2004/22)** aan: de eerste wijziging was gericht op de milieu-

maatregelen in de landbouw, de tweede betrof het verlenen van financiële steun aan landbouwers die hun bedrijf aanpassen aan allerlei normen. De MiNa-Raad had ernstige bedenkingen bij de opeenvolging van grote wijzigingen aan het PDPO. De Raad vroeg de overheid zich te concentreren op de uitvoering van het bestaande programma. De Raad had bovendien bedenkingen bij de sterke toename van de vergoedingen en bij de verschillen in de toename van de diverse beheersvergoedingen. Nieuwe Vlaamse middelen zijn nodig om de geplande wijzigingen te bekostigen. De Raad stuurde daarom aan op een grondige kosten-batenanalyse van de effecten van deze maatregelen en van de meerwaarde voor milieu en natuur. De tweede wijziging tarte een principe dat de MiNa-Raad steeds hanteert: steun wordt enkel verleend aan wie beter presteert dan de normen voorschrijven. Om een reële milieuwinst te realiseren, hoort het ambitieniveau hoger te liggen dan de bestaande wetgeving. Tenslotte betreunde de MiNa-Raad de gefragmenteerde behandeling van het instrument beheersovereenkomsten en vroeg daarom een verdere invulling uitgaande van

een geïntegreerde en samenhangende visie. De Raad vreesde dat de wijzigingen konden leiden tot een verstoring van het evenwicht tussen de verschillende instrumenten voor de open ruimte. Ten slotte ging de Raad kort in op het **landbouwinvesteringfonds (Advies 2004/44)**. In het programmadecreet stelde de Vlaamse Regering een uitbreiding van het toepassingsgebied van het Vlaamse landbouwinvesteringfonds (VLIF) voor naar de agrovoedings- en de agrotoeleveringssector. De MiNa-Raad vond dit heel ruim. De Raad stelde uitdrukkelijk dat deze uitbreiding nooit ten koste mag gaan van de begroting voor landbouw en plattelandsbeleid (met daarin o.a. landbouwmilieumaatregelen). Zolang hierover geen duidelijkheid bestaat, kan de Raad niet akkoord gaan met de uitbreiding van het VLIF.

Elk jaar maakt AMINAL, afdeling Natuur evaluatieverslagen op van de **regionale landschappen (Adviezen 2004/33, 2004/34, 2004/49 en 2004/50)**, waarin de afdeling aangeeft of de regionale landschappen hun functie vervullen en of ze beantwoorden aan de erkenningscriteria. De MiNa-Raad brengt vervolgens advies uit op basis van het werkingsverslag van de regionale landschappen en het evaluatieverslag van de afdeling Natuur. De eindbeoordeling gebeurt door de bevoegde minister. In 2004 kregen de regionale landschappen West-Vlaamse Heuvels en Vlaamse Ardennen voor het werkingsjaar 2003 een positief advies vanwege de MiNa-Raad. De regionale landschappen Zenne, Zuun en Zoniën, Noord-Hageland, Houtland, Dijleland en Haspengouw ontvingen een positief advies mits enkele bemerkingsen. De MiNa-Raad adviseerde voorwaardelijk positief voor Kempen en Maasland. De werking van het regionaal landschap Meetjesland daarentegen kreeg – net als in 2003 – een negatief advies. De MiNa-Raad adviseerde de degelijk uitgewerkte vraag tot uitbreiding van het regionaal landschap West-Vlaamse Heuvels met de gemeente Vleteren positief. De aanvraag tot voorlopige erkenning van het regionale landschap Lage Kempen verklaarde de Raad echter onontvankelijk. De MiNa-Raad vroeg de bevoegde Vlaamse minister ook verdere verduidelijking over de toekomstige invulling van de advisering van de regionale landschappen. De Raad gaat bij de advisering steeds uit van de bepalingen van het Natuurdecreet én van het toetsingskader, zoals vastgelegd in het uitvoeringsbesluit. Maar uit de praktijk blijkt dat de regionale landschappen niet uitsluitend meer instrumenten voor het natuurbehoud zijn. Diverse beleidsnota's bevestigen de regionale landschappen als multifunctionele instrumenten. Een nieuwe vorm van advieskader, dat niet enkel kadert binnen het Natuurdecreet, dringt zich aldus de Raad op.

Via het programmadecreet wou de Vlaamse Regering vorig jaar de decretale machtiging van het Vlaams Parlement voor het vervreemden van onroerende goede-

ren schrappen uit het **Bosdecreet (Advies 2004/44)**. Zo zou de regering niet langer de goedkeuring van het Parlement moet vragen om bossen te kunnen verkopen. De MiNa-Raad benadrukte de unieke sociale, ecologische en maatschappelijke waarde van de Vlaamse bosgebieden en vroeg de bestaande regeling te behouden.

2.5 Ruimtelijke ordening & mobiliteit

In 2004 werkte de Vlaamse Regering de oprichting van de **Grondenbank (Advies 2004/12)** uit. De MiNa-Raad onderschreef het initiatief van de Grondenbank principeel als een instrument voor de stroomlijning van het grondbeleid binnen de open ruimte. De Raad vroeg wel een duidelijkere koppeling van de Grondenbank aan beleidsmatige afwegingskaders en strategische opties voor natuur, bos en landbouw. Het voorontwerp week bovendien op verschillende punten af van de nota aan de Vlaamse Regering en van de Memorie van Toelichting, bijvoorbeeld rond het aankoopbeleid en het recht op voorkoop. De Raad drong er overigens op aan dat de Grondenbank pas operationeel wordt wanneer de Vlaamse Regering een rang-orde van de verschillende voorkooprechten uitgewerkt heeft. De Raad wees er ten slotte op dat, zolang de agrarische structuur niet gekend is, het principe van ruil van gronden naar de agrarische structuur niet mogelijk is.

30 2004 was het eerste jaar waarin de MiNa-Raad en de SERV voor het eerst gezamenlijke aanbevelingen uitbrachten. De eerste test wat dat betreft was een gezamenlijke aanbeveling m.b.t. de krachtlijnen voor de verdere ontwikkeling van de ruimtelijke structuurplanning en de opmaak van een nieuw **Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) in 2007 (Advies 2004/28)**. Beide raden pleitten enerzijds voor de effectieve uitvoering van de kwantitatieve doelstellingen uit het huidige RSV en voor de ontwikkeling van de noodzakelijke instrumenten hiervoor. Anderzijds is een betere maatschappelijke inbedding van de ruimtelijke ordening in Vlaanderen nodig. Dit impliceert een betere beleidsnetwerking tussen ruimtelijke ordening en andere relevante actoren en sectoren. Daarvoor moet elk relevant beleidsdomein zijn voorbereidend 'huiswerk' maken met behulp van een strategisch planningsproces. Ten slotte vroegen de raden om op korte termijn een politiek gedragen krachtlijnennota voor het RSV II op te stellen, zodat het maatschappelijke debat kan starten.

2.6 Participatie & lokale besturen

In 2001 vroeg de Raad om de **Samenwerkingsovereenkomst 'Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling' (2002-2007) (Advies/2004/15)** tussen de Vlaamse overheid en de Vlaamse gemeenten en provincies tussentijds te evalueren. Eind

2003 kregen het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA) en het Centrum voor Duurzame Ontwikkeling (CDO) hiertoe de opdracht. In zijn unaniem advies trad de MiNa-Raad de conclusies van de evaluatiestudie bij. De Vlaamse overheid moet: streven naar een vereenvoudiging van zowel de teksten als de keuzemogelijkheden en de procedures; administratieve rompslomp vermijden; realistische doelstellingen aanbieden met een meerwaarde voor het milieu; en financiële zekerheden inbouwen. Na de evaluatiestudie stuurde de overheid de Samenwerkingsovereenkomst bij. De Raad blijft het een waardevol instrument vinden en drong er bij alle partners op aan om de overeenkomst verder te zetten. Maar hij bevestigde zijn eerdere pleidooi voor overeenkomsten die de gemeentelijke en provinciale legislatuur volgen en dat ze dienen om iets meer of beter te doen dan decretaal wordt opgelegd. De Raad vond het nieuwe ontwerp bovendien nog te detaillistisch. Ook het aantal resultaatgerichte doelstellingen is beperkt. Omdat decentrale milieuraden soms nog miskend worden, vroeg de Raad ten slotte ook concrete sancties.

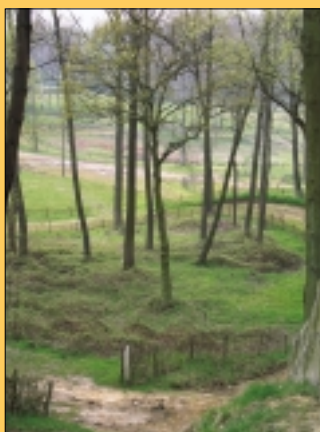

FOTO © IGNACE DECANCO

De MiNa-Raad bracht na vijf jaar nog eens een advies uit over **Natuur- en Milieueducatie (NME) (Advies 2004/23)**. De Raad pleitte in zijn unaniem advies eerst en vooral voor een betere samenhang met andere beleidsvelden- en domeinen zoals Landbouw, Economie en Mobiliteit. NME zou zich daarbij best inschakelen in een breder kader van duurzame ontwikkelingseducatie (DOE), vond de MiNa-Raad, maar NME moet wel een eigen identiteit blijven behouden. De optimale samenwerking met een breed gamma van maatschappelijke actoren was het tweede aandachtspunt. De Raad vroeg daarom onder meer een structurele samenwerking met het Vlaamse doelgroepenbeleid. De inbreng van de maatschappelijke actoren bij de strategische sturing ziet de Raad vooral plaatsvinden via de permanente commissie NME van de vernieuwde MiNa-Raad. Daarnaast pleitte de MiNa-Raad voor het behoud van het NME-overlegplatform als forum voor operationeel overleg. Tenslotte koos de MiNa-Raad voor een versterking van de onderbouwing van het NME-beleid. In dit kader benadrukte hij de nood aan doelgroepgerichte kennis en kwaliteitsvol evaluatief onderzoek. De Raad vroeg daarom dat in het jaarplan 2005 van het Steunpunt Milieubeleidswetenschappen en in het MIRA-BE-rapport 2005 aandacht voor NME-gericht onderzoek opgenomen werd.

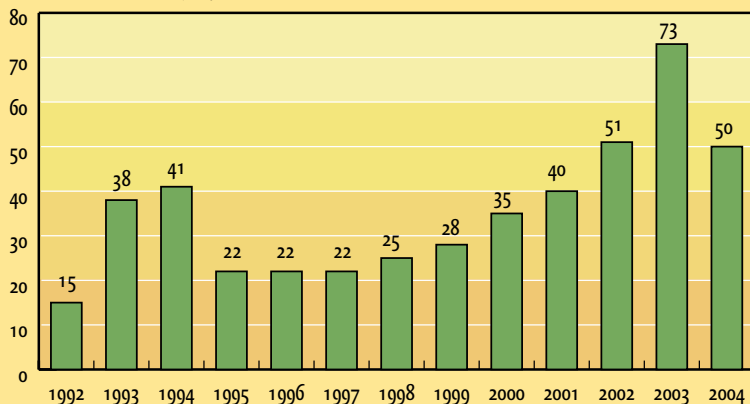

FOTO © IGNACE DECANCO

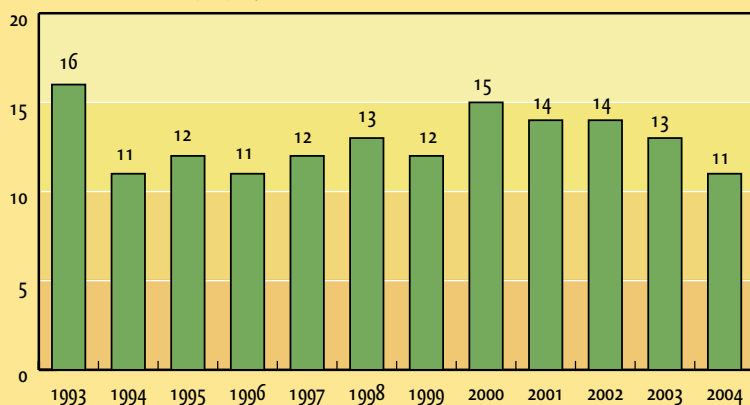
3. Processen 2004

In 2004 werden 50 adviezen vastgesteld in 11 raadszittingen. Dit verminderde aantal zittingen is verklaarbaar doordat veel adviezen tegelijk vastgesteld werden en doordat 2004 een verkiezingsjaar was, waardoor het aantal adviesvragen daalde. Dit had echter weinig invloed op het aantal vastgestelde adviezen. Met 50 adviezen scoorde de MiNa-Raad weliswaar lager dan in het topjaar 2003, maar toch nog altijd onge-

totaal aantal adviezen per jaar

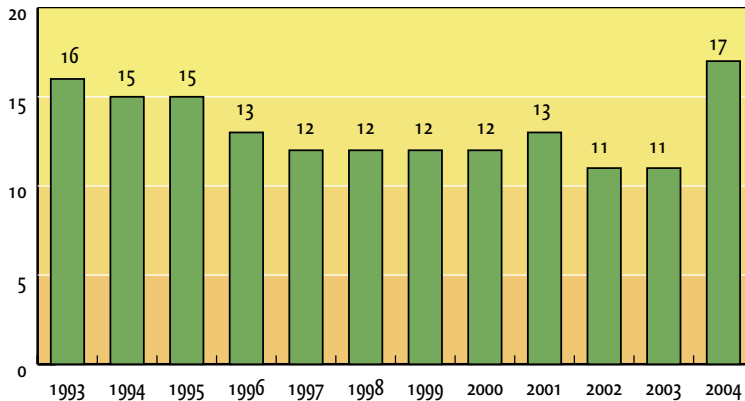

totaal aantal raadszittingen per jaar

veer even hoog als in 2002 en veel hoger dan in alle eerdere werkjaren. De Raad formuleerde trouwens iets meer dan een derde van zijn adviezen op eigen initiatief, wat wijst op een aanhoudende activiteit, ook wanneer de Raad minder adviesvragen ontvangt.

aantal bureauzziingen per jaar

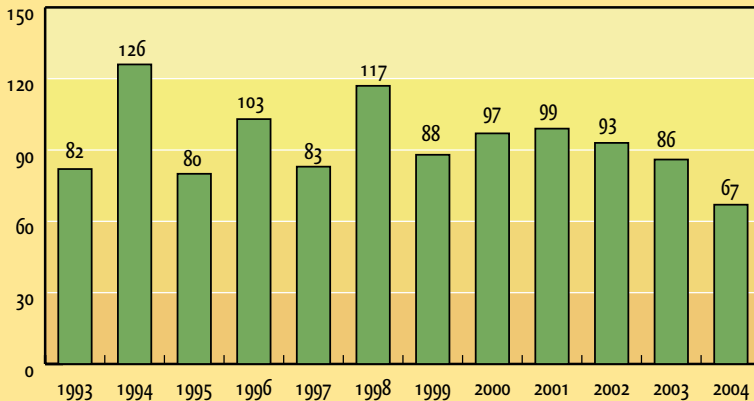

Het groeiende absentieisme van de Raadsleden tijdens de twee voorgaande werkjaren werd een halt toegeeroepen in 2004. Ook de sociaal-economische partners namen terug actiever deel aan de Raadszittingen (zie bijlage 5.4). Het resulteerde in twee gezamenlijke adviezen tussen de MiNa-Raad en de SERV (inzake ruimtelijke ordening en duurzame ontwikkeling, zie Adviezen 2004/28 en 2004/40).

Het aantal **Bureauvergaderingen** steeg tot een recordaantal: 17. De voorbereidende werkzaamheden om de MiNa-Raad om te vormen naar een nieuwe strategische milieud adviesraad en de actievere begeleiding van het secretariaat na de detachering van de waarnemende directeur naar het kabinet Peeters, waren hier niet vreemd aan. In 2004 werden twee vertegenwoordigers van de sociaal-economische partners toegevoegd aan het Bureau. Dit was onder meer het gevolg van een verbeterde relatie tussen MiNa-Raad en SERV. Ook de groene sectorraden kregen één vertegenwoordiger in het Bureau.

In 2004 daalde het aantal **werkgroepsvergaderingen** opnieuw. De teller bleef ditmaal steken op 67. Dit betekent echter niet dat er minder overlegd werd. Doordat de adviestermijn vaak heel kort is, moet de Raad regelmatig teruggrijpen naar schriftelijke procedures om tot een advies te komen. De systematische daling van het aantal werkgroepsvergaderingen, kan op deze wijze verklaard worden.

aantal werkgroepvergaderingen per jaar

De werkgroep die in 2004 het meest bijeenkwam, was de werkgroep Europa en duurzame ontwikkeling (13). Het ijveren voor een Vlaamse strategie voor duurzame ontwikkeling stond hierbij centraal. De werkgroep klimaat & energie (11) beleefde ook een topjaar. De besprekingen stonden voornamelijk in het teken van het inperken van de productie van broeikasgassen en het behalen van de Kyotonorm. De werkgroep water (9) kwam voornamelijk bijeen om de Schelde- en Maasverdragen, de Europese mariene strategie en de waterbeleidsnota te bespreken. De werkgroep gedecentraliseerde besturen (8) evalueerde de samenwerkingsovereenkomst 'Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling' en werkte verder aan het participatieproject met de lokale milieuvieraden omtrent het lokale waterzuiveringsbeleid. Andere werkgroepen die twee of meerdere keren vergaderden waren de werkgroep regelgeving (6), de werkgroep ruimtelijke ordening (6), de werkgroep natuur (3), de erkenningscommissie voor regionale landschappen (3), de werkgroep budget en planning (3) en de werkgroep natuur- en milieueducatie (NME) (2). Ten slotte vonden nog enkele ad hoc werkgroepen plaats over onder meer het toegepast wetenschappelijk onderzoek leefmilieu (TWOL), milieueffect- en veiligheidsrapportage en over de strategische adviesraden.

35

In 2004 organiseerde de MiNa-Raad twaalf **hoorzittingen** ter ondersteuning van de advisering, vier meer dan het jaar ervoor. De inbreng van de uitgenodigde experts leverde meestal goede informatie op. De volgende onderwerpen kwamen aan bod:

- de MBO voor de vermindering van de SO₂- en NO_x-emissies afkomstig van installaties van elektriciteitsproducenten (19 januari 2004);
- de hervorming en de implementatie van het Europese landbouwbeleid (2 februari 2004);
- het "klaverplan" van Aquafin (3 februari 2004);
- het Vlaamse NME-beleid (25 februari 2004);
- het RSV II (25 maart 2004);

- de Europese besluitvorming en de mogelijkheden voor Vlaanderen om hierop invloed uit te oefenen (5 april 2004);
- natuur in havengebieden (21 september 2004 & 26 oktober 2004);
- brownfields (27 september 2004);
- de erkenning van deskundigen en laboratoria (13 oktober 2004);
- de afschaffing van de gratis distributie van groene stroom (29 oktober 2004);
- deelnemen aan het lokale milieubeleid (19 november 2004).

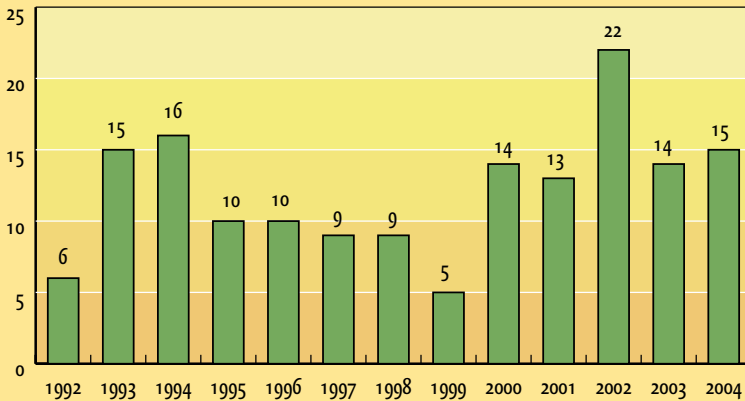
Sinds 2004 werkt de MiNa-Raad het **participatieproject rond lokaal waterzuiveringsbeleid** uit. Op 7 mei 2004 zond de MiNa-Raad een tweeledige vragenlijst naar de voorzitters van 70 gemeentelijke milieuraden en hun milieubambtenaren. Het eerste deel van de vragen peilde of de ondervraagden al in aanraking kwamen met zoneringsplannen en of ze al advies uitgebracht hadden over het lokale waterzuiveringsbeleid. Het tweede deel polste naar de bereidwilligheid van deze gemeentelijke milieuraden om rond dit thema verder samen te werken met de MiNa-Raad. 43 gemeentelijke milieuraden vulden het antwoordformulier in en 33 waren bereid om verder mee te werken. Vervolgens bezorgde de MiNa-Raad een informatiepakket en een adviesvraag aan deze bereidwillige lokale milieuraden. Uiteindelijk participeerden 25 gemeentelijke milieuraden, waarvan er 20 bij de adviesvorming werden bijgestaan door een vertegenwoordiger van Tandem. De ingezamelde informatie werd door het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA) gesynthetiseerd, in een discussietekst die als input diende voor een studiedag over het onderwerp “Deelnemen aan het lokale milieubeleid”. De studiedag vond plaats op 19 november 2004 in de gebouwen van de OVAM. Het HIVA organiseerde drie workshops over de volgende thema’s: (1) de scheiding van afval- en hemelwater, (2) de financiering van het lokale waterzuiveringsbeleid en (3) de verantwoordelijkheden en bevoegdheden in deze. Op basis van de adviesvraag en de studiedag, stelde de MiNa-Raad en het HIVA een algemene enquête op, die begin 2005 via de website van de Vlaamse MiNa-Raad aan alle gemeentelijke milieuraden werd voorgelegd. De resultaten zullen resulteren in een studiedocument en in een advies van de MiNa-Raad.

Tijdens de herfst van 2004 organiseerden het Institute for European Studies (IES), het departement Menselijke ecologie van de VUB en de MiNa-Raad een reeks **herfstlezingen over duurzame ontwikkeling**. Tussen 12 oktober en 14 december 2004 vonden negen lezingen plaats met als gastsprekers onder meer Antonia Carparelli (kabinetchef Europees Commissaris Wallström), John Hontelez (EEB), Magda Aelvoet (lid EC-Roundtable ‘A Sustainable Project for Europe’), Thomas Leysen (Umicore), Dr. Ingeborg Niestroy (EEAC) en Els Van Weert (Belgische staatssecretaris Duurzame Ontwikkeling).

In 2004 verspreidde de MiNa-Raad 15 **persberichten** over de maatschappelijk meest relevante adviezen. In absolute cijfers is dit een lichte stijging ten opzichte van 2003. Uit een procentuele vergelijking met het aantal uitgebrachte adviezen blijkt duidelijk een verhoogde perswerking van 19,1 % in 2003 naar 29,4% in 2004.

De overige adviezen worden gepromoot via de **elektronische nieuwsbrief** en via de website. De elektronische nieuwsbrieven verschijnen na elke Raadszitting. Ze bevatten samenvattingen van de vastgestelde adviezen, kondigen nieuwe adviezen en

aantal persberichten per jaar

activiteiten aan en melden belangrijke Europese ontwikkelingen. Daar waar de persberichten enkel op de media gericht zijn, kan elke geïnteresseerde burger een abonnement nemen op de elektronische nieuwsbrief. In 2004 publiceerde de MiNa-Raad negen nieuwsbrieven, evenveel als in 2003.

De **website** – www.minaraad.be – ondersteunt de hele werking van de MiNa-Raad. Het secretariaat plaatst alle persberichten, elektronische nieuwsbrieven, adviezen,

activiteitsaankondigingen en -verslagen systematisch op het web. Op geregelde tijdstippen past het secretariaat de website aan. Alle recente aanpassingen staan opgelijst in de rubriek ‘Nieuw’. Sinds 2004 kunnen sommige adviezen of oriëntatienota’s ook in het Engels geraadpleegd worden.

Op de startpagina van de MiNa-Raad kan de bezoeker ook doorklikken naar de ‘Wegwijzer Vlaamse Milieuraden’ – www.milieuraad.be. Het betreft een portaalsite waarop alle gemeentelijke en provinciale milieu- en natuurraden gebundeld worden. Het beheer van de site ligt in handen van een stuurgroep samengesteld uit vertegenwoordigers van AMINAL, de provinciale en gemeentelijke milieu- en natuurraden, het Milieu Management Informatie Systeem (MMIS) en de MiNa-Raad.

In naam van de MiNa-Raad geven raadsleden en/of secretariaatsleden ook extern toelichtingen bij vastgestelde adviezen en studies. Dergelijke externe vertegenwoordiging betreft vooral de deelname aan overlegtaken op vraag van de Vlaamse Regering of van andere overheidsinstanties. In 2004 nam de MiNa-Raad deel aan verschillende **externe overlegcommissies**: onder meer aan het Comité van toezicht van het Programma voor Plattelandsontwikkeling, aan het CCIM en aan de stuurgroepen bij het NARA & MIRA, het uitvoeringsplan huishoudelijk afvalstoffen, het uitvoeringsplan organisch biologisch afval, de portaalsite milieuraden, het doelgroepenbeleid en het steunpunt milieubeleidwetenschappen. In totaal namen secretariaatsleden en/of raadsleden deel aan ongeveer 25 externe overlegvergaderingen. De MiNa-Raad wordt in de overlegcommissies in principe vertegenwoordigd door de Voorzitter of zijn afgevaardigde. In de praktijk zijn het meestal leden van de Raad of van het secretariaat die de vertegenwoordiging waarnemen. De vertegenwoordiger van de MiNa-Raad krijgt het mandaat om namens de MiNa-Raad te spreken voor materies waarover de Raad reeds een standpunt heeft ingenomen. In geval dat standpunt niet unaniem was, moet de vertegenwoordiger niet enkel het meerderheidsstandpunt verdedigen, maar ook de minderheidsstandpunten kenbaar maken. In geval de MiNa-Raad over bepaalde materies nog geen standpunt heeft geformuleerd, hoort de vertegenwoordiger te spreken vanuit een algemeen milieu- en natuuroogpunt.

FOTO © IGNACE DECANCO

Ook dit jaar was het secretariaat vertegenwoordigd op verschillende **externe studiedagen**. In totaal bezochten de secretariatsleden ongeveer 45 studiedagen. Het schriftelijk verslag van deze activiteiten wordt telkens meegedeeld aan de plenaire vergadering van de MiNa-Raad.

De MiNa-Raad is medeoprichter (1993) van een overlegplatform voor de milieudadviesraden uit de verschillende EU-Lidstaten. Dit overleg draagt als naam de **European Environmental and Sustainable Development Advisory Councils (EEAC)**. De MiNa-Raad wordt vertegenwoordigd in vier permanente werkgroepen van het EEAC. Luc Goeteyn volgt de werkgroep 'Environmental Governance' op, Dirk Uyttendaele de werkgroep 'Coastal Zones and Marine Environment', Bert De Wel en Hubert David de werkgroep 'Transition to a Sustainable Energy Future' en Bea Kayaerts de werkgroep 'Agricultural Policy and Land Use'. Tussen 13 en 16 oktober 2004 woonden voorzitter Hubert David, Bureaulid Walter Roggeman, Luc Goeteyn en Dirk Uyttendaele ook de jaarlijkse EEAC-conferentie bij in Berlijn. Voorzitter Hubert David fungeert bovendien als Commissaris Revisor van het EEAC. Ondertussen heeft de EEAC zijn secretariaat gevestigd in Brussel, meer bepaald in de gebouwen van de MiNa-Raad.

39

FOTO © DIRK UYTTENDAELE

FOTO © DIRK UYTENDAELE

4. Financieel beheer 2004

In 2004 beschikte de MiNa-Raad over een dotatie van € 1.007.000 (Administratieve Begroting, Programma 61.1, begrotingsartikel 4102, “Dotatie aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen”). Daarvan werd € 896.058,09 opgevraagd en uitbetaald. De overdracht van 2003 en de voorgaande jaren was positief en bedroeg € 115.941,91. De totale feitelijke financiële middelen in 2004 bedroegen aldus € 1.012.000.

De werkelijk gedane uitgaven in 2004 bedroegen € 917.000,99. Het resterende positieve saldo op 31 december 2004 bedroeg € 94.999,01. Dit bedrag wordt principieel in mindering gebracht bij de uitbetalingsruimte met betrekking tot de dotatie van 2005. Omdat de MiNa-Raad, als overheidsorgaan, op een relatief autonome wijze omspringt met zijn budget, wordt jaarlijks een verslag opgemaakt door een onafhankelijk revisor. Het huishoudelijk reglement van de MiNa-Raad (zie bijlage 6.2) bepaalt immers dat: “De financiële rekeningen worden nagezien en goedgekeurd door een revisor die door de Raad is aangesteld”. Het financieel beheer kreeg de laatste jaren nog nooit opmerkingen te verwerken en de revisor oordeelde ook dat het jaarverslag 2003 correct en conform was.

Voor het overige merkt het secretariaat op dat de raadsleden sinds 1992 besloten hebben om af te zien van de zitpenningen waar zij normaalgezien recht op hebben (ten gevolge van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 1983 houdende sommige maatregelen tot harmonisatie van de presentiegelden en vergoedingen van adviesorganen).

FOTO © DIRK UYTENDAEL

5. Bijlagen

5.1. Oprichtingsdecreet

29 APRIL 1991. - Decreet tot instelling van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en tot vaststelling van de algemene regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen (1)

De Vlaamse Raad heeft aangenomen en Wij, Executieve, bekrachtigen hetgeen volgt:

HOOFDSTUK I. - Algemeen

Artikel 1. Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 107 quater van de Grondwet.

HOOFDSTUK II. - De Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen

Art.2. Er wordt een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen ingesteld, hierna te noemen de Raad.

Art.3. § 1. De Raad is samengesteld uit één voorzitter, één ondervoorzitter, tweeëntwintig leden en zeven ledendeskundigen, allen benoemd door de Vlaamse Executieve. De voorzitter, de ondervoorzitter en de tweeëntwintig leden zijn stemgerechtigd.

§ 2. De voorzitter en de ondervoorzitter worden door de Vlaamse Executieve benoemd onder de personen die deskundig zijn in de milieu- of de natuursector. De voorzitter of de ondervoorzitter moeten op het ogenblik van de benoeming lid zijn van een § 3, punt 1, van dit artikel bedoelde vereniging.

§ 3. De leden worden als volgt aangewezen:

1. Twaalf vertegenwoordigers uit de voordracht van verenigingen, opgericht op particulier initiatief in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk of een instelling van openbaar nut, met zetel in het Vlaamse Gewest of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, met uitsluitend als doelstelling het leefmilieu of het natuurbehoud, ledenverenigingen of afdelingen tellen en die actief zijn in het gehele Vlaamse Gewest, na advies van hun koepelorganisatie.

Het in het eerste lid bedoelde advies vervalt voor de vertegenwoordigers die rechtstreeks door een koepelorganisatie worden voorgedragen.

Onder 'koepelorganisatie' in de zin van dit decreet wordt een organisatie met rechtspersoonlijkheid verstaan, die een aantal verenigingen, eventueel bestaand uit verschillende afdelingen en al dan niet met rechtspersoonlijkheid, als aangesloten leden telt, die via een coördinatiestructuur tot gezamenlijke standpunten en acties komen waarbij de koepelorganisatie als spreekbuis voor de ledenverenigingen optreedt.

2. Zes vertegenwoordigers uit de voordracht van de organisaties die vertegenwoordigd zijn in de Sociaal Economische Raad van Vlaanderen.

3. Telkens één vertegenwoordiger uit de voordracht van de volgende sectorraden: de Vlaamse Hoge Raad van Natuurbehoud, de Vlaamse Hoge Jachtraad, de Vlaamse Hoge Raad van de Riviervisserij en de Vlaamse Hoge Bosraad.

§ 4. De ledeskundigen worden aangewezen enerzijds één uit de voordracht van de Vereniging van Provincies en één uit de voordracht van de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten en anderzijds vijf uit de voordracht van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid, uit de universitaire en wetenschappelijke instellingen, zodanig gekozen dat de wetenschappelijke disciplines inzake de milieuhygiëne en het natuurbehoud in de Raad vertegenwoordigd zijn.

§ 5. De Vlaamse Executieve benoemt, uit de voordracht van de respectieve verenigingen, organisaties en raden, voor elk lid een plaatsvervanger die aan de werkzaamheden van de Raad deelneemt bij afwezigheid van het effectief lid.

§ 6. De duur van het mandaat bedraagt vier jaar en is hernieuwbaar. Het lid dat voortijdig ophoudt zijn mandaat uit te oefenen, wordt vervangen door zijn plaatsvervanger, die zijn mandaat voltooit.

Het lidmaatschap van de leden eindigt evenwel op de datum, waarop de organisatie, de vereniging of de instelling die de voordracht deed, aan de Vlaamse Executieve meldt dat het betrokken lid niet langer haar vertegenwoordiger is, waarbij terzelfder tijd een nieuw lid wordt voorgedragen.

§ 7. De leidende ambtenaren van de Diensten van de Vlaamse Executieve, die een hoofdopdracht hebben inzake het leefmilieu of het natuurbehoud, van de wetenschappelijke instellingen van het Vlaamse Gewest, die een hoofdopdracht hebben inzake het leefmilieu of het natuurbehoud en van de publiek-rechtelijke rechts-

personen onder het gezag of de controle van het Vlaamse Gewest, die een hoofdopdracht hebben inzake het leefmilieu of het natuurbehoud, of hun plaatsvervangers, kunnen op vraag van de Voorzitter de vergaderingen van de Raad met raadgevende stem bijwonen.

Art. 4. § 1. De Raad heeft een algemene bevoegdheid inzake studie, aanbeveling en advies, op eigen initiatief of op vraag van [het Vlaams Parlement of (ing. decr. 18 mei 1999, art. 4, l: 25 juli 1999)] de Vlaamse Executieve, in verband met alle aangelegenheden die betrekking hebben op het leefmilieu of het natuurbehoud.

§ 2. De Vlaamse Executieve wint het advies van de Raad in over:

1° voorontwerpen van decreet die betrekking hebben op het leefmilieu of het natuurbehoud, met uitzondering van het begrotingsdecreet;

2° het te voeren begrotingsbeleid inzake het leefmilieu en het natuurbehoud;

3° de krachtlijnen van het te voeren beleid inzake het leefmilieu en het natuurbehoud;

4° het ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve tot vaststelling van de regels met betrekking tot de erkenning en subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen, zoals bepaald in artikel 16 van dit decreet.

5° voorontwerpen van decreet en ontwerpen van reglementair besluit die betrekking hebben op mobiliteit, verkeersinfrastructuur of op sterk mobiliteitsgenererende activiteiten, met uitzondering van voorontwerpen van begrotingsdecreet, zoals bedoeld in artikel 55, § 3, 1°, van het decreet van 20 april 2001 betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg en tot oprichting van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen;

6° de krachtlijnen van het te voeren beleid inzake mobiliteit, met uitzondering van het beleid inzake de havens en de luchthavens zoals bedoeld in artikel 55, § 3,3°, van het in 5° genoemde decreet;

7° alle ontwerpen inzake beleidsondersteuning, zoals bedoeld in artikel 55, § 3,4°, van het in 5° genoemde decreet. (ing. decr. 20 april 2001, art. 69, l: te bepalen door Vlaamse regering)]

§ 3. De Raad brengt advies uit binnen de termijn vermeld in de adviesaanvraag. Die termijn mag [wat het Vlaams Parlement betreft, niet korter zijn dan dertig dagen en, wat de Vlaamse regering betreft, (ing. decr. 18 mei 1999, art. 4, l: 25 juli 1999)] niet minder dan tien werkdagen bedragen.

Indien het advies binnen de voormelde termijn niet is uitgebracht, kan de betrokken aangelegenheid verder worden behandeld.

§ 4. De voorzitter van de Raad kan omtrent de aangelegenheden waarover de Raad op eigen initiatief of op verzoek van [het Vlaams Parlement of (ing. decr. 18 mei 1999, art. 4, I: 25 juli 1999)] de Vlaamse Executieve adviseert, vooraf het advies inwinnen van de in artikel 3, § 3, 3, genoemde sectorraden.

§ 5. De Raad legt jaarlijks aan de Vlaamse Executieve en aan de Vlaamse Raad een verslag over van zijn werkzaamheden.

§ 6. De adviezen van de Raad zijn openbaar nadat ze medegedeeld zijn aan [het Vlaamse Parlement of (ing. decr. 18 mei 1999, art. 4, I: 25 juli 1999)] de Vlaamse Executieve.

Art. 5. De Raad stelt zijn bureau samen en kan werkgroepen oprichten.

Art. 6. De Raad stelt zijn huishoudelijk reglement op, dat minstens regelt:

1° de bevoegdheden van de voorzitter en de ondervoorzitter;

2° de bevoegdheden en de werkwijze van het bureau;

3° de wijze van bijeenroeping en beraadslaging;

4° de frequentie van de vergaderingen;

5° de bekendmaking van de handelingen;

6° de voorwaarden waaronder de Raad een beroep kan doen op deskundigen of op permanente of tijdelijke werkgroepen.

Dit reglement wordt ter goedkeuring aan de Vlaamse Executieve voorgelegd.

Art. 7. De Raad kan, voor het onderzoek van bijzondere vraagstukken, een beroep doen op derden, onder de voorwaarde bepaald in het huishoudelijk reglement.

Art. 8. De Raad beschikt over een dotatie ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Art. 9. De Vlaamse Executieve stelt de Raad een permanent secretariaat ter beschikking, dat naast personeel met een administratieve opleiding eveneens personeel met een wetenschappelijke opleiding omvat.

De Vlaamse Executieve kan hiervoor onder meer een beroep doen op contractueel in dienst genomen personeel. Ter zake stelt zij het aantal, de loopbaan en de bezoldigingsregeling vast, in overeenstemming met de aard van de functie en de gevraagde kwalificaties.

Art. 10. Aan de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden van de Raad en de werkgroepen worden presentiegelden, reis- en verblijfkosten toegekend onder door de Vlaamse Executieve te bepalen regels.

FOTO © IGNACE DECANCO

[HOOFDSTUK III. - Erkenning en subsidiëring van verenigingen en projecten]

[Art. 11. - Art 16] [...]

HOOFDSTUK IV. - Slotbepalingen

- Art. 17. Het koninklijk besluit van 16 december 1981 houdende oprichting van de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu wordt opgeheven op de datum van de installatie van de Raad.
- Art. 18. De Vlaamse Executieve bepaalt voor elk artikel de datum van inwerkingtreding.

5.2. Huishoudelijk reglement

De MiNa-Raad,

In vergadering bijeen op 18 mei en 5 oktober 2000;

Gelet op het decreet van 29 april 1991 tot instelling van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en tot vaststelling van de algemene regelen inzake de erkenning en subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen, inzonderheid op artikel 6 van dat decreet;

Gelet op het feit dat de MiNa-Raad nu acht jaar gewerkt heeft, en er daarom een algemene revisie van het huishoudelijk reglement aangewezen is, ten einde het aan te passen aan de huidige werkwijze;

Legt volgende gewijzigde huishoudelijk reglement, vergezeld van memorie van toelichting, voor aan de Vlaamse regering:

I. Voorafgaande titel

Artikel 1. In dit huishoudelijk reglement wordt verstaan onder:

- a) 'Raad': de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, opgericht bij decreet van 29 april 1991 tot instelling van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen enz.;
- b) 'Voorzitter' en 'Ondervoorzitter': de voorzitter en ondervoorzitter van de Raad, zoals bedoeld in art. 3 van dit decreet;
- c) 'Leden': de leden, zoals bedoeld in art. 3, par. 2 en 3 van dit decreet;
- d) 'Stemgerechtigde Leden': de leden, zoals bedoeld in art. 3, par. 2 van dit decreet;
- e) 'Plaatsvervangers': de plaatsvervangers, zoals bedoeld in art. 3, par. 4 van dit decreet, voor zover ze hun functie als zodanig waarnemen en stemgerechtigd zijn;
- f) 'Bureau': het bureau, zoals bedoeld in art. 5 van dit decreet;
- g) 'Werkgroep': een werkgroep, zoals bedoeld in art. 5 van dit decreet;
- h) 'Deskundigen': deskundigen zoals bedoeld in art. 6 van dit decreet;
- i) 'directeur en adviseur': de leidinggevende ambtenaren van het permanent secretariaat zoals bepaald in art. 9 van dit decreet;
- j) 'Derden': andere personen dan die welke hiervoor vermeld werden.

Art. 2. De Raad oefent alle hem toegekende bevoegdheden uit, onder voorbehoud van de delegaties die door het decreet, krachtens dit reglement aan de Voorzitter, aan het Bureau, aan de werkgroepen of aan de directeur worden toegekend.

II. Vergaderingen van de Raad

Art. 3 §1. De Raad vergadert minstens tienmaal per jaar.

§2. De Voorzitter belegt de vergaderingen, na overleg met het Bureau en met inachtneming van de besluiten die de Raad daaromtrent heeft genomen.

De Voorzitter bepaalt het tijdstip en de plaats van de vergaderingen.

§3. De Raad wordt eveneens binnen tien werkdagen bijeengeroepen als ten minste één derde van de stemgerechtigde leden daarom verzoekt. Dit verzoek wordt schriftelijk en gemotiveerd ingediend bij de Voorzitter.

Art. 4 §1. De Voorzitter stelt, samen met het Bureau, de agenda op voor de vergaderingen van de Raad. De leden van de Raad kunnen vooraf een schriftelijk, gemotiveerd voorstel van agendapunt indienen bij de Voorzitter.

§2. Bij de opening van de vergadering wordt de agenda door de Raad bekrachtigd.

§3. Op voorstel van een stemgerechtigd lid kan de Raad bij de opening van de vergadering spoedeisende of dringende onderwerpen aan de agenda toevoegen.

De indiener wordt verzocht om een schriftelijke inleiding en eventueel een argumentatie rond het agendapunt voor te bereiden.

Art. 5 §1. De directeur zorgt ervoor dat de uitnodiging met de agenda en de stukken tenminste tien dagen voor de vergadering per brief verzonden wordt naar de leden van de Raad.

§2. De Voorzitter kan, bij het opstellen van de agenda, bij wijze van uitzondering beslissen dat deze verplichting voor bepaalde stukken niet van toepassing is. De Voorzitter motiveert deze beslissing op de eerstvolgende vergadering van de Raad.

§3. De plaatsvervangers ontvangen ten minste tien dagen voor de vergadering de stukken die nodig zijn om op de hoogte te blijven van de werkzaamheden van de Raad.

Art. 6 §1. Ieder lid tekent op de vergadering de presentielijst.

§2. Een lid dat verhinderd is een vergadering van de Raad bij te wonen, deelt dat tijdig mee aan zijn in het benoemingsbesluit aangewezen plaatsvervanger en aan de directeur.

§3. De plaatsvervanger die dan de vergadering bijwoont, heeft alle rechten van het lid dat hij vervangt. Is de plaatsvervanger eveneens verhinderd, dan meldt ook hij dat tijdig aan de directeur.

Art. 7 §1. De Voorzitter leidt de vergadering van de Raad.

§2. Als de Voorzitter verhinderd is, wordt de vergadering geleid door de

Ondervoorzitter. Is ook de Ondervoorzitter verhinderd, dan wordt de vergadering geleid door het oudste stemgerechtigde lid van de Raad dat aanwezig is.

Art. 8 §1. Tijdens de vergadering van de Raad mag het woord alleen gevoerd worden na de toestemming van de Voorzitter.

§2. Als een spreker zich hieraan niet houdt, dan kan de Voorzitter hem het woord ontnemen.

§3. De Voorzitter kan de beraadslagingen sluiten wanneer hij meent dat bij de behandeling van een onderwerp geen nieuwe elementen meer naar voren worden gebracht.

Art. 9 §1. De vergaderingen zijn niet openbaar.

§2. Leden die zich op eigen kosten willen laten bijstaan door derden, vragen hier voor de aanvang van de vergadering de toestemming aan de Voorzitter.

§3. De Voorzitter kan bovendien derden uitnodigen, hetzij deskundigen, hetzij leiden de ambtenaren of hun plaatsvervangers van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, van de wetenschappelijke instellingen of van de Vlaamse openbare instellingen.

§4. Wanneer derden of deskundigen deelnemen aan de werkzaamheden van de Raad, stelt de Voorzitter deze aan de Raad voor. Deze derden of deskundigen hebben een raadgevende functie. Zij krijgen alleen maar het woord na toelating van de Voorzitter.

Art. 10 §1. De directeur zorgt voor een ontwerpverslag van elke vergadering. Hierin worden vermeld : de plaats en de datum van de vergadering; de namen van de aanwezigen en van hen die verhinderd waren; het verloop van de besprekingen; de besluitenlijst. De directeur stuurt het ontwerpverslag zo spoedig mogelijk naar de leden en hun plaatsvervangers.

§2. De Voorzitter plaatst het ontwerpverslag ter bespreking en bekrachtiging op de agenda van de eerstvolgende vergadering van de Raad.

§3. Na de bekrachtiging ondertekenen de Voorzitter en de directeur het verslag met de besluitenlijst.

Art. 11 §1. Ontwerpen van uit te brengen adviezen worden bij de Raad aanhangig gemaakt door de Voorzitter, het Bureau, of door een werkgroep van de Raad. Andere voorstellen van beslissingen kunnen ook door raadsleden aanhangig worden gemaakt.

§2. De voorstellen worden, bij voorkeur in de vorm van een ontwerp, schriftelijk en rekening houdend met de termijnen vermeld in artikel 5, §1 van dit reglement,

ingediend bij de Voorzitter die ze op de agenda van de Raad plaatst.

§3. Voorstellen van wijzigingen, aanvullingen of standpunten inzake bij de Raad aanhangig gemaakte ontwerpadviezen kunnen alleen gaan over thema's die reeds in het ontwerpadvies aan bod komen of in de werkgroep behandeld werden, en dienen daarbij aan te sluiten.

§4. Voorstellen van wijzigingen, aanvullingen of standpunten worden bij voorkeur ingebracht en besproken op de laatste werkgroepvergadering in verband met het ontwerpadvies. Ze worden schriftelijk, bij voorkeur minstens vierentwintig uur voor de raadszitting ingebracht.

Art. 12 §1. De Raad kan alleen maar geldig beslissen als bij de stemming ten minste de helft van de stemgerechtigde leden of hun plaatsvervangers aanwezig is. De Voorzitter kan om gewichtige redenen en na uitdrukkelijke motivering van deze bepaling afwijken.

§2. De Raad beslist bij meerderheid van de aanwezige stemgerechtigde leden of hun plaatsvervangers.

§3. Bij staking van stemmen is het voorstel verworpen. In dit geval worden de verschillende standpunten en zij die de desbetreffende standpunten steunen gelijkwaardig in het advies of het verslag opgenomen.

§4. De Raad streeft, wat zijn adviezen betreft, naar consensus. Op de vergadering toegelichte en niet door de meerderheid ondersteunde standpunten van stemgerechtigde leden worden genoteerd en aan de bevoegde overheid meegedeeld.

§5. Over personen wordt geheim gestemd.

51

III. Het Bureau

Art. 13 §1. De Raad heeft een bureau samengesteld als volgt:

- a) de Voorzitter;
- b) de Ondervoorzitter;
- c) vier leden aangewezen onder de raadsleden;
- d) de directeur.

§2. Het Bureau wordt opnieuw samengesteld bij elke hersamenstelling van de Raad.

Het lidmaatschap van het Bureau eindigt alleszins als het betrokken raadslid eindigt lid te zijn van de Raad.

Art. 14 §1. Het Bureau bereidt de vergaderingen van de Raad voor en staat de Voorzitter bij. Dit houdt onder meer in:

- a) De ontwerpagenda van de raadsvergaderingen vaststellen en de te nemen beslissingen of uit te brengen adviezen voorstellen;
- b) De verslagen van de vergaderingen van de Raad vaststellen;
- c) Aan de Raad voorstellen doen tot regeling van diens werkzaamheden en toezicht houden op de voortgang van de werkzaamheden van de werkgroepen;
- d) Het opstellen van een ontwerpjaarverslag van de Raad;
- e) Namens de Raad beslissingen nemen inzake het praktische, organisatorische, financiële en personeelsbeheer van de Raad, rekening houdend met de wettelijke en reglementaire bepalingen in dat verband.

§2. Het Bureau stelt eenmaal per jaar, na consultatie van de relevante overheden en administraties van de Vlaamse Gemeenschap, een ontwerp van strategisch werkplan en een ontwerpbegroting voor aan de Raad.

§3. Wat betreft het ontwerpen van het strategisch werkplan of het ontwerpen van een beleid inzake uit te brengen adviezen en te ondernemen activiteiten, kan het Bureau zich laten bijstaan door een ad hoc werkgroep die openstaat voor alle raadsleden en plaatsvervaarders.

Art. 15 §1. Het Bureau vergadert minstens tienmaal per jaar op initiatief van de Voorzitter. De Voorzitter van de Raad is tevens Voorzitter van het Bureau.

§2. De Voorzitter stelt in overleg met de directeur, de agenda op voor de vergadering van het Bureau.

§3. Het Bureau beslist met unanimiteit. Indien deze niet wordt bereikt, wordt het probleem voorgelegd aan de Raad.

§4. De directeur zorgt er voor dat een ontwerpverslag van de vergadering opgemaakt wordt; hij kan zich daartoe laten bijstaan door een personeelslid van het secretariaat. De directeur stuurt het ontwerpverslag met de bijbehorende besluitenlijst zo vlug mogelijk naar de leden van het Bureau. Het verslag en de besluitenlijst worden op de eerstvolgende vergadering bekrachtigd.

IV. De Voorzitter en de directeur

Art. 16. De Voorzitter en de directeur zijn belast met de uitvoering van wat de Raad beslist. Zij ondertekenen alle verslagen, beslissingen en adviezen. De Voorzitter kan de directeur richtlijnen en opdrachten geven bij het uitvoeren van de beslissingen van de Raad.

Art. 17 §1. De directeur assisteert de Voorzitter, het Bureau en de Raad bij de uitvoering van hun opdracht. Hijzelf, de adviseur en de andere leden van het secretariaat

kunnen zonder stemrecht de vergaderingen van de Raad bijwonen.

§2. Bij afwezigheid van de directeur neemt de adviseur deze functie over.

Art. 18 §1. De directeur is, namens de Raad, hoofd van het personeel dat aan de Raad ter beschikking wordt gesteld. Hij houdt zich hierbij aan het Vlaams personeelsstatuut en aan de richtlijnen die hem gegeven worden door de Voorzitter en het Bureau. Hij rapporteert regelmatig aan het Bureau.

§2. Voor het opmaken van functiebeschrijvingen en het beoordelen van de proeftijd van nieuw aangeworven personeelsleden, is de directeur verantwoordelijk, binnen de krijtlijnen die gegeven zijn door het Vlaams personeelsstatuut en na overleg met het Bureau.

§3. Voor het aanwerven van nieuwe personeelsleden en de opvolging van het prestatie management van de personeelsleden is de directeur verantwoordelijk, binnen de krijtlijnen die gegeven zijn door het Vlaams personeelsstatuut en na overleg met de Voorzitter.

§4. Voor wat de aanwerving en opvolging van prestatie management van directeur en adviseur aangaat, is de Voorzitter namens de Raad verantwoordelijk, binnen de krijtlijnen die gegeven zijn door het Vlaams personeelsstatuut.

V. De Werkgroepen

Art. 19 §1. De Raad beslist over het oprichten van permanente werkgroepen. Deze werkgroepen stellen op vraag van de Raad of op eigen initiatief een ontwerpadvies of voorstel van beslissing op. De Raad kan ook tijdelijke werkgroepen instellen met het oog op het voorbereiden van specifieke ontwerpadviezen.

§2. Tijdelijke werkgroepen zijn van rechtswege ontbonden als hun opdracht vervuld is. Permanente werkgroepen worden jaarlijks uitdrukkelijk herbevestigd naar aanleiding van de bespreking en de goedkeuring van het werkplan voor het komende jaar.

§3. De werkgroepen hebben tot taak alle zaken te behandelen die hen door of namens de Raad zijn opgedragen.

§4. De werkgroepen werken, naar gelang het geval, in opdracht en onder toezicht van de Raad. De werkgroepen brengen via hun voorzitter regelmatig verslag uit van hun werkzaamheden.

Art. 20 §1. Een werkgroep bestaat in beginsel uit leden van de Raad en / of hun plaatsvervangers. Ieder lid en iedere plaatsvervanger kan op zijn / haar verzoek deel uitmaken van een werkgroep, of de vergaderingen ervan bijwonen.

§2. Ieder stemgerechtigd lid van de Raad kan in zijn plaats één afgevaardigde aanwijzen in de vergaderingen van een werkgroep. Het stemgerechtigd lid van de Raad brengt de voorzitter van de werkgroep op de hoogte van deze volmacht.

§3. De voorzitters van de werkgroepen worden door de Raad aangewezen, en zijn in elk geval leden van de Raad of plaatsvervangers. De Raad kan ook ondervoorzitters aanwijzen bij bepaalde werkgroepen; deze vervangen de voorzitter van de werkgroep bij diens afwezigheid.

§4. De werkgroepvoorzitters en de leden hebben zitting in de werkgroepen voor maximaal de duur van hun lidmaatschap van de Raad.

§5. De voorzitter van de werkgroep kan, bij delegatie van de Raad, personen die geen lid kunnen zijn van de werkgroep, op grond van hun deskundigheid uitnodigen op de vergadering ervan. Raadsleden en plaatsvervangers die zich in de werkgroep willen laten bijstaan door derden, vragen hiervoor voor de aanvang van de vergadering de toestemming aan de voorzitter van de werkgroep.

§6. De vergaderingen van de werkgroep zijn niet openbaar. De werkgroep kan evenwel passieve waarnemers toelaten, op voorstel van de voorzitter van de werkgroep.

Art. 21 §1. De directeur van de Raad wijst, na overleg met de voorzitter van de werkgroep, een medewerker van het secretariaat aan als secretaris van de werkgroep.

§2. De voorzitter van de werkgroep belegt de vergaderingen, en bepaalt er het tijdstip, de plaats en de agenda van, na overleg met de leden van de werkgroep.

§3. Vijf dagen voor de vergadering van de werkgroep stuurt de secretaris ervan de agenda en stukken naar de leden.

§4. De agenda wordt bij de opening van de vergadering door de leden van de werkgroep bekrachtigd. Zij kunnen op dat moment bijkomende punten voorstellen, mits hiertoe een schriftelijke inleiding verstrekt wordt. De voorzitter van de werkgroep beslist over de behandeling hiervan.

§5. Ieder lid van de werkgroep tekent op de vergadering een presentielijst.

§6. Een werkgroep kan subwerkgroepen instellen, met het oog op de voorbereiding van voorontwerpadvies of andere voorontwerpen. De werkgroepsecretaris neemt ook het secretariaat waar van de subwerkgroep. De subwerkgroepen bezorgen de resultaten van hun werkzaamheden aan de voorzitter van de werkgroep.

Art. 22 §1. De voorzitter van de werkgroep leidt de vergadering. Is hij verhinderd, dan wordt nagegaan of een eventuele ondervoorzitter, een ander lid, een andere plaatsvervanger of een lid van het secretariaat het voorzitterschap van de werkgroep voor deze vergadering kan waarnemen. Zoniet wordt de vergadering van de werkgroep verdaagd.

§2. Tijdens de vergadering mag het woord alleen gevoerd worden na toestemming van de voorzitter. Als een spreker zich hieraan niet houdt, dan kan de voorzitter hem het woord ontnemen.

§3. De voorzitter kan de beraadslagingen sluiten wanneer hij meent dat bij de behandeling van een onderwerp, geen nieuwe elementen meer naar voor worden gebracht.

§4. De secretaris van de werkgroep is verantwoordelijk voor de verslaggeving van de vergaderingen van de werkgroep. De voorzitter plaatst het ontwerpverslag ter bespreking en bekrachtiging op de agenda van de eerstvolgende vergadering van de werkgroep.

Art. 23 §1. Een werkgroep streeft, wat de voor te leggen ontwerpadviezen betreft, naar consensus. Indien een werkgroep geen consensus kan bereiken, worden alle ingenomen standpunten genoteerd en in elk geval aan de Raad meegedeeld.

§2. Een werkgroep bezorgt zijn ontwerpadvies aan de Voorzitter van de Raad. De voorzitter van een werkgroep licht het ontwerpadvies in de Raad toe.

§3. Een werkgroep bezorgt de Raad, bij het ontwerpadvies dat het voorstelt, een beknopt verslag van de werkzaamheden die tot het ontwerpadvies geleid hebben en een lijst van de raadsleden, plaatsvervangende leden en experts die aan de werkzaamheden deelgenomen hebben.

§4. Een ontwerpadvies van de werkgroepen wordt niet verspreid voor het door de Raad is uitgebracht.

55

VI. Budget

Art. 24 §1. Binnen de beperkingen van de toegekende dotatie stelt de Raad jaarlijks, op voorstel van het Bureau, zijn begroting vast en keurt de rekeningen goed.

§2. De financiële rekeningen worden nagezien en goedgekeurd door een revisor die door Raad is aangesteld.

§3. De directeur gaat contractuele en financiële verbintenissen aan namens en voor de Raad. Bij bedragen boven de € 2.500 wordt de betaling vooraf gemeld aan de Voorzitter of aan de Ondervoorzitter.

VII. Openbaarmaking en vertegenwoordiging

Art. 25 §1. Een advies wordt zo spoedig mogelijk na de goedkeuring verzonden naar de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement.

§2. De adviezen zijn openbaar nadat ze meegedeeld zijn aan de Vlaamse Regering. Andere documenten zijn openbaar en de directeur kan ze ter beschikking stellen aan derden zodra ze door de Raad zijn bekrachtigd.

§3. Na bekrachtiging wordt het jaarverslag voorgelegd aan de Vlaamse Regering en aan het Vlaams Parlement.

§4. De Voorzitter en de directeur verzorgen namens de Raad de publiciteit over of naar aanleiding van adviezen of andere publicaties. Er wordt een zo ruim mogelijke bekendheid aan gegeven.

Art. 26. §1. Voor externe vertegenwoordiging van de Raad op eigen initiatief is de Voorzitter verantwoordelijk. Hij kan de Ondervoorzitter, een werkgroepvoorzitter, de directeur of een lid van het secretariaat machtigen in zijn plaats op te treden voor bepaalde materies.

§2. Indien op grond van een decreet, een besluit, enige andere reglementaire bepaling of op eenvoudig verzoek aan de Raad gevraagd wordt iemand af te vaardigen in een gespreksforum of op een vergadering, dan beslist het Bureau wie deze externe vertegenwoordiging opneemt en met welk mandaat, nadat de directeur informatie ingewonnen heeft over het gevraagde mandaat en over de aard van de vertegenwoordiging die gevraagd wordt.

§3. Voor zover de externe vertegenwoordiging betrekking heeft op een materie waarover de Raad reeds advies uitbracht, en er wordt gevraagd in naam van de Raad standpunt in te nemen, dan wordt het mandaat en de inhoud van deze vertegenwoordiging door dat advies bepaald, in die zin dat de vertegenwoordiging niet strijdig mag zijn met de inhoud van dit advies, en dat desgevallend de verschillende in het advies ingenomen standpunten moeten weergegeven worden.

§4. Voor zover de externe vertegenwoordiging betrekking heeft op een materie waarover de Raad nog geen advies uitgebracht heeft, en er wordt gevraagd standpunt in te nemen in naam van de Raad, dan wijst de betrokken vertegenwoordiger er op dat de Raad nog geen standpunt heeft ingenomen, en dat hij of zij geen uitspraken kan doen in naam van de Raad. Het Bureau wijst een permanente of tijdelijke werkgroep aan die de verslaggeving inzake de vertegenwoordiging zal bespreken en desgevallend de inhoud van het mandaat verder zal toespitsen.

§5. Aan de Raad wordt verslag uitgebracht over de externe vertegenwoordiging in naam van de Raad. Alle raadsleden kunnen inzake vragen van de documenten die bekomen worden via de vertegenwoordigingsopdracht.

VIII. Andere werkzaamheden

Art. 27 §1. Als hij dit nuttig acht, dan wel op verzoek van de Vlaamse Regering of het Vlaams Parlement, kan de Raad bijeenkomsten of andere werkzaamheden organiseren ter bevordering van de gedachtevorming op het terrein van het milieu- en natuurbeleid.

§2. Deze bijeenkomsten of werkzaamheden kunnen een publiek of semi-publiek karakter hebben – m.n. de vorm aannemen studiedagen, colloquia of hoorzittingen – dan wel een besloten karakter – m.n. de vorm aannemen van een bijzonder overleg tussen een beperkt aantal partners.

§3. Voor zover het over een besloten overleg gaat tussen een beperkt aantal partners, waarbij op permanente basis gebruik gemaakt wordt van de diensten van het secretariaat, wordt een bij dit huishoudelijk reglement aanvullend protocol gesloten betreffende de regeling van deze werkzaamheden. Dit protocol wordt goedgekeurd door de Raad.

§4. De resultaten van de aldus georganiseerde werkzaamheden hebben een informatief karakter in verhouding tot de normale adviesactiviteiten van de Raad. Voor zover deze resultaten aanleiding zouden kunnen geven tot het ontwerpen van adviezen, wordt de Voorzitter daar zo snel mogelijk van op de hoogte gebracht. Deze neemt de nodige initiatieven zodat het dossier doorgeleid kan worden naar de meest geschikte werkgroep.

57

IX. Diverse bepalingen

Art. 28 §1. De Raad kan wijzigingen in dit reglement doorvoeren als een twee derden meerderheid ermee akkoord gaat. Hierover wordt beslist op de tweede vergadering na het indienen van de aanvraag tot wijziging.

§2. De Raad legt de voorgestelde wijzigingen ter goedkeuring voor aan de Vlaamse Regering.

Art. 29. Het werkjaar van de Raad loopt van 1 januari tot 31 december.

Art. 30. De zetel van de Raad is gevestigd op volgend adres: Kliniekstraat 25, 1070 Brussel.

5.3. Samenstelling secretariaat 2004

Naam	Telefoonnummer + e-mail	Functies
Jan Verheeke	02/558.01.36 jan.verheeke@minaraad.be	Algemene leiding tot 31 augustus
Ignace Decancq	02/558.01.32 ignace.decancq@minaraad.be	Communicatieverantwoordelijke
Tomas Velghe/ Bert De Wel	02/558.01.39 bert.de.wel@minaraad.be	Energie- en klimaatbeleid, Begroting, GGO's en Economische instrumenten
Luc Goeteyn	02/558.01.42 luc.goeteyn@minaraad.be	Europees beleid, Duurzame ontwikkeling, Mobiliteit, Ruimtelijke ordening, Planning Algemene leiding ad interim tussen 1/9 - 7/11 en effectief vanaf 8/11
Bea Kayaerts	02/558.01.41 bea.kayaerts@minaraad.be	Natuur en Landschap, Bos, Open ruimte, Landbouw
Francis Noyen	02/558.01.38 francis.noyen@minaraad.be	Afval, Bodem, Lucht, Hinder, Bedrijfsinterne milieuzorg, Industrieel milieubeleid, Gezondheid
Dirk Uyttendaele	02/558.01.37 dirk.uyttendaele@minaraad.be	Water, Slib, Gemeenten en Provincies, Afval, Ecotaks Algemene leiding ad interim van 1/9 - 7/11
Eefje Vlietinck/ Pieter Verbeek	02/558.01.40 pieter.verbeek@minaraad.be	Milieurecht en regelgeving, Mobiliteit
Vera Casteels	02/558.01.30 vera.casteels@minaraad.be	Directiesecretariaat, Onthaal, Ondersteuning van het Bureau
Patricia Pauwels	02/558.01.35 patricia.pauwels@minaraad.be	Projectmanagement, Onthaal, Ondersteuning van de Raad
Katelijne Symens	02/558.01.34 katelijne.symens@minaraad.be	Adresbeheer, Bibliotheek, Onthaal, Algemene ondersteuning
Jurgen Sleewaegen	02/558.01.45 jurgen.sleewaegen@minaraad.be	Boekhouding, Informatica, Website

5.4. Aanwezigheden Raadszittingen 2004

Lijst van aanwezigheden Raadszittingen 2004

'1 = aanwezig ; O = afwezig'

Data

22-jan	29-jan	26-feb	01-apr	22-apr	03-jun	01-jul	09-sep	07-okt	18-nov	16-dec
--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------

o. Aanwezigen totaal

20	25	17	20	19	21	15	16	15	14	23
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

1. Aanwezigheden van de voorzitter en de ondervoorzitter

Verheyen R.

1	1	1	1	1	1	1	1	1	O	1
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

David H.

1	1	O	1	1	1	1	1	1	1	1
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

2. Aanwezigheden wat betreft de vertegenwoordigers van de milieuen de natuurverenigingen

Bond Beter Leefmilieu

Effectieve leden

Feyen A.

1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Martens B., later Claeys B.

1	1	O	1	1	1	O	1	1	1	1
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Grietens E.

1	O	O	1	1	1	1	O	1	1	1
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Van Hauwermeiren S.

O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Borgo E.

1	O	1	1	1	1	O	O	1	O	1
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Desmet M., later Turf J.

O	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Plaatsvervangende leden

Pauwels I.

O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Lenders F.

O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Data

	22-jan	29-jan	26-feb	01-apr	22-apr	03-jun	01-jul	09-sep	07-okt	18-nov	16-dec
Schauvliege M.	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Van Gils W.	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1
Knapen D.	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0
Van Hoorebeke C., later Desmet M.	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Natuurpunt Effectieve leden

Vanholme S.	1	1	0	1	1	0	0	0	0	1	1
Op de Beeck A.	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1
Kochuyt V.	0	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1
Symens P.	1	1	1	1	0	1	1	0	0	1	1
Gysels J.	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Van Steenberghe G.	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0	0

Plaatsvervangende leden

Cliquet A.	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0
Bogaert D.	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Van den Bossche W.	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0
Monsaert A.	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Demeulenaere E.	0	1	1	0	0	0	0	1	0	0	0
Stryckers P.	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

3. Aanwezigheden wat betreft de organisaties vertegenwoordigd in de SERV

Data

	22-jan	29-jan	26-feb	01-apr	22-apr	03-jun	01-jul	09-sep	07-okt	18-nov	16-dec
--	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------

Werknemersorganisaties

Effectieve leden

Van Hertbruggen E.

ACLVB	0	1	1	1	0	1	0	0	0	0	1
-------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Willems T.

ACV	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1
-----	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Clauwaert A.

ABVV	1	1	0	0	1	1	0	1	1	0	1
------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Plaatsvervangende leden

Vercamst J.

ACLVB	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
-------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

De Saegher T.

ACV	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
-----	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

De Witte C.

ABVV	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Werkgeversorganisaties

Effectieve leden

Marien K.

VOKA	0	1	1	1	0	0	1	0	0	0	0
------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Vanden Abeele P.

UNIZO	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1
-------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Plaatsvervangende leden

Van den Bosch M.

VOKA	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Van Havere K.

UNIZO	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
-------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Data

22-jan 29-jan 26-feb 01-apr 22-apr 03-jun 01-jul 09-sep 07-okt 18-nov 16-dec

Landbouworganisaties

Effectief lid

Joly L. later Beyers F.

BB 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

Plaatsvervangend lid

Van de Weyer K. later Penninckx I.

BB 1

4. Aanwezigheden van de vertegenwoordigers van de groene sectorraden

Vlaamse Hoge Bosraad

Effectief lid

Van Langenhove G.

1 1 1

Plaatsvervangend lid

Spaas J.

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud

Effectief lid

Roggeman W.

1 1 1 1 1 1 1

Plaatsvervangend lid

Kuijken E.

1

Vlaamse Hoge Raad van de Riviervisserij

Effectief lid

Yseboodt R.

1

Plaatsvervangend lid

Coussement M.

1

Data

22-jan 29-jan 26-feb 01-apr 22-apr 03-jun 01-jul 09-sep 07-okt 18-nov 16-dec

Vlaamse Hoge Jachtraad

Effectief lid

Claes J.

1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

Plaatsvervangend lid

Wille E.

0 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0

5. Aanwezigheden van de vertegenwoordigers van de gemeentelijke en provinciale overheden

Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG)

Effectief lid

Verhoeven A.

0 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0

Plaatsvervangend lid

Verbanck S.

0 0 0 1 0 0 0 0 0 0 0

Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP)

Effectief lid

Gorlé P.

0 0 0 1 0 1 0 0 0 0 0

Plaatsvervangend lid

Verhaeghe S.

0 0 1 0 0 0 0 0 0 0 0

6. Aanwezigheden van de leden, aangeduid door de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid

Data

22-jan 29-jan 26-feb 01-apr 22-apr 03-jun 01-jul 09-sep 07-okt 18-nov 16-dec

Effectieve leden

Verloo M.

Vinckier C.

Volders M.

Bruyninckx H.

Loots I.

Plaatsvervangende leden

Mortier F.

Verstraete W.

Triest L.

Staessen J.

Sys M.

FOTO © DIRK UYTENDAELE

5.5. Overzicht adviezen 2004.

- Advies | 1** Jaarverslag 2003.
- Advies | 2** Briefadvies van 22 januari 2004 over een Vlaamse strategie voor Duurzame Ontwikkeling (STRADO) en rapport van de Bijzondere Werkgroep Duurzame Ontwikkeling van 22 januari 2004 over een Vlaamse Strategie voor Duurzame Ontwikkeling (unaniem).
- Advies | 3** Advies van 22 januari 2004 over het besluit tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieueffect- en veiligheidsrapportage.
- Advies | 4** Advies van 22 januari 2004 over de milieubeleids overeenkomst betreffende de invoering van een milieuzorgsysteem in kader van bodemsaneringswerken.
- Advies | 5** Advies van 22 januari 2004 over het voorontwerp van milieubeleids overeenkomst betreffende de vermindering van de SO₂- en NO_x-emissies afkomstig van installaties van elektriciteitsproducenten.
- Advies | 6** Advies van 22 januari 2004 over het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen.
- Advies | 7** Advies van 22 januari 2004 over het voorontwerp van decreet houdende aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel ‘Strategische advisering’ en tot wijziging van diverse andere decreten.
- Advies | 8** Briefadvies van 26 februari 2004 over het voorontwerp van besluit tot organisatie, inrichting en beheer van begraafplaatsen en crematoria en tot bepaling van de voorwaarden waaraan een doodskest of een ander lijkomhulsel moet beantwoorden.
- Advies | 9** Advies van 26 februari 2004 over het ontwerp Vlaams onderzoeksprogramma 2004 ‘Toegepast wetenschappelijk onderzoek leefmilieu’ (TWOL) (unaniem).
- Advies | 10** Briefadvies van 26 februari 2004 over het ontwerp van decreet tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap ‘de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektrische- en Gasmarkt’ en besluit van de Vlaamse regering tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap, ‘het Vlaams Energieagentschap’.

- Advies|11** Briefadvies van 26 februari 2004 over het voorontwerp van decreet houdende instemming met Bijlage V over de bescherming en het behoud van de ecosystemen en de biologische diversiteit van de maritieme zone en Aanhangsel 3, Criteria ter definiëring van de menselijke activiteiten in het kader van Bijlage V, gedaan in Sintra op 23 juli 1998, bij het Verdrag inzake de bescherming van het marien milieu van de Noordoostelijke Atlantische Oceaan, gedaan in Parijs op 22 september 1992.
- Advies|12** Briefadvies van 26 februari 2004 over het ontwerp van decreet betreffende de oprichting van de Vlaamse Grondenbank en houden de wijziging van diverse bepalingen.
- Advies|13** Advies van 26 februari 2004 over het Vlaams programmeringsdocument voor plattelandsontwikkeling (PDPO), periode 2000-2006, grote wijzigingen 2004.
- Advies|14** Briefadvies van 26 februari 2004 over aanbevelingen voor de EU-lentetop (unaniem).
- Advies|15** Advies van 1 april 2004 over de evaluatie van de Samenwerkingsovereenkomsten 'Milieu' tussen het Vlaamse Gewest en de gemeenten en provincies (unaniem).
- Advies|16** Advies van 1 april 2004 over de hervorming van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid: een langetermijnperspectief voor duurzame landbouw (unaniem).
- Oriëntatienota** Oriëntatienota van 1 april 2004 over de mededeling van de Europese Commissie inzake een thematische strategie voor het stadsmilieu (COM(2004)60).
- Advies|18** Advies op hoofdlijnen van 22 april 2004 over het voorontwerp van het Federaal Plan inzake Duurzame Ontwikkeling 2004-2008.
- Advies|19** Advies van 22 april 2004 over tekortkomingen in het proces om de Europese Mariene Strategie uit te werken.
- Advies|20** Advies van 22 april 2004 over het ontwerp van Vlaams Allocatieplan CO₂-emissierechten 2005-2007 en over het ontwerp van besluit inzake de verhandelbare emissierechten voor de emissies van broeikasgassen en tot wijziging van Vlarem I en II.
- Advies|21** Briefadvies van 3 juni 2004 over het voorontwerp van besluit tot vaststelling van de eisen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen.

- Advies | 22** Briefadvies van 3 juni 2004 over het Vlaams programmeringsdocument voor plattelandsontwikkeling, periode 2000-2006, 2de grote wijzigingen 2004 (unaniem).
- Advies | 23** Advies van 3 juni 2004 over het Vlaamse beleid inzake Natuur- en Milieueducatie (unaniem).
- Advies | 24** Advies van 3 juni 2004 over de uitvoeringsmodaliteiten van het Maasverdrag en het Scheldeverdrag (unaniem).
- Advies | 25** Briefadvies van 3 juni 2004 over de MBO afgedankte voertuigen.
- Advies | 26** Advies van 3 juni 2004 over de erkenningsaanvraag van Gents Milieufrent (GMF) vzw als regionale milieu- en natuurvereniging.
- Advies | 27** Advies van 3 juni 2004 over de erkenningsaanvraag van Natuurlandpunt Gent vzw als regionale milieu- en natuurvereniging.
- Advies | 28** Advies van 1 juli 2004 over de krachtlijnen voor de verdere ontwikkeling van de ruimtelijke structuurplanning in Vlaanderen: naar een nieuw RSV in 2007 (unaniem, gezamenlijk met SERV).
- Advies | 29** Briefadvies van 1 juli 2004 inzake de certificering van koeltechnici.
- Advies | 30** Briefadvies van 1 juli 2004 over de milieubeleidsovereenkomst afval-fotochemicaliën.
- Advies | 31** Advies van 1 juli 2004 over de erkenningsaanvragen van de vzw Grenzeloze Schelde, de vzw Ecolife en de vzw Green als gewestelijke thematische verenigingen (unaniem).
- Advies | 32** Briefadvies van 1 juli 2004 over de openbare dienstverplichting inzake een dag- en een nachtmeter.
- Advies | 33** Advies van 9 september 2004 over de werkingsverslagen 2003 van de negen erkende regionale landschappen (unaniem).
- Advies | 34** Briefadvies van 9 september 2004 over de uitbreiding van de perimeter van het Regionaal Landschap West-Vlaamse Heuvels (unaniem).
- Advies | 35** Advies van 9 september 2004 over het voortgangsrapport 2004 bij het Vlaams klimaatbeleidsplan.
- Advies | 36** Briefadvies van 9 september 2004 over het ontwerp van besluit betreffende het onderhoud en het nazicht van stookinstallaties voor de verwarming van gebouwen en de aanmaak van warm verbruikswater.
- Advies | 37** Briefadvies van 9 september 2004 over de sectorale afwijkingsaanvraag Vlarem – sector autoassemblage.

- Advies|38** Briefadvies van 9 september 2004 over de sectorale afwijkingsaanvraag Vlarem - keramische sector.
- Advies|39** Advies van 7 oktober 2004 over het voorontwerp van decreet houdende oprichting van een financieringsmechanisme ten behoeve van brownfieldontwikkeling.
- Advies|40** Briefadvies van 7 oktober 2004 over een Vlaamse Strategie voor Duurzame Ontwikkeling (STRADO) (unaniem, gezamenlijk met SERV).
- Advies|41** Advies van 7 oktober 2004 over een meer actieve opstelling van Vlaanderen bij de voorbereiding en de uitvoering van het Europees milieubeleid (unaniem).
- Advies|42** briefadvies van 18 november 2004 over de oprichting van en het zetelakkoord met het International Plant Genetic Resources Institute (IPGRI) (unaniem).
- Advies|43** Advies in hoofdlijnen van 18 november 2004 over de aanvulling van het DABM met een titel inzake de erkenning van deskundigen en laboratoria.
- Advies|44** Briefadvies van 18 november 2004 over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de 2de aanpassing van de begroting 2004 en het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2005.
- Advies|45** Briefadvies van 18 november 2004 over het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004 inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen.
- Advies|46** Advies van 18 november 2004 over de toekomstige klimaatdoelstellingen.
- Advies|47** Advies van 18 november 2004 over de verenigbaarheid bedrijfsafvalwater met de exploitatie van collectieve waterzuiveringsinfrastructuur.
- Advies|48** Briefadvies van 18 november 2004 over de optimalisatie van de financiële instrumenten voor de open ruimte (unaniem).
- Advies|49** Advies van 16 december 2004 over de aanvraag tot voorlopige erkenning van het Regionaal Landschap Lage Kempen (unaniem).
- Advies|50** Briefadvies van 16 december 2004 over de advisering met betrekking tot Regionale Landschappen (unaniem).

Advies|51

Advies van 16 december 2004 over de reorganisatie van de watersector in het kader van het Programmadecreet.

Advies|52

Briefadvies van 16 december 2004 over het voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en landbouw (unaniem).

FOTO © DIRK UYTENDAELE

